GENİŞLETİLMİŞ
11.BASKI
TOPLAM
130.000
ELİF
GİBİ
SEVMEK
Varlığı bir olan
Allah'a
sebadet eder gibi
sevmektir.
HİKMET ANIL ÖZTEKİN
yakamoz

GÜLBİN

Hikmet Anıl Öztekin

ELİF GİBİ SEVMEK

Şiir - Deneme: 11
1.-5.Baskı: Subdükkan 2014
6. Baskı: Temmuz 2014 (Yakamoz Kitap)
7-11. Baskı: Ağustos 2014 (Yakamoz Kitap)

ISBN: 978-605-384-739-7
Yayıncı Sertifika No: 16238

ELİF GİBİ SEVMEK

Yazar: Hikmet Anıl Öztekin
Genel Yayın Yönetmeni: Ender Haluk Derince
Görsel Yönetmen: Faruk Derince
Yayın Koordinatörü: Tanıl Yaşar
Editör: Hatice Çolak
Kapak Tasarımı: Merkez Ajans
İç Tasarım: Gürkan Ademir

Sosyal Medya ve Dijital PR Çalışması Merkez Ajans Tarafından Yapılmaktadır.
www.merkezajans.com

Baskı: Sonnuz Matbaa Kağıtçılık Müc. Hiz. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Matbaa Sertifika No: 28487
Davutpaşa Cad. Güven Sanayi Sitesi
C Blok 2. Kat No: 291 Topkapı/İSTANBUL
Tel: 0212 674 85 28 - 501 04 95 Faks: 0212 674 85 29
E-posta: sonnuzbasim@gmail.com

YAKAMOZ KİTAP © 2014, Hikmet Anıl Öztekin

Yayınevinden izin alınmaksızın tümüyle veya kısmen çoğaltılamaz,
kopya edilemez ve yayımlanamaz.

YAKAMOZ KİTAP
Gürsel Mah. Alaybey Sk. No: 7/1 Kağıthane/İSTANBUL
Tel: 0212 222 72 25 Faks: 0212 222 72 35
www.yakamoz.com.tr / info@yakamoz.com.tr
www.facebook.com/yakamozkitap
www.twitter.com/yakamozkitap

Hikmet Anıl Öztekin

ELİF GİBİ SEVMEK

Kimse duymasın bilmesin diye sessiz ağlıyor insan bazen. Gece yarısı kimseyi uyandırmadan yağan o yağmur gibi. Kimse bilmez yağıp geçmiştir. Sabah kalkıp pencerenizi açtığınızda içeri giren o tatlı soğuk esinti ve kokudan anlarsınız yağmurun yağdığını. Bu kitabı okurken alacağınız o esintiyle diyeceksiniz ki;

"bir Elif yağmuru yağmış bir adamın yüreğine..."

H. Anıl Öztekin

Tefekküre meyl ettiren her yolu
bir Elif miktarı yüreğine yâr edinen,
dünyaya hâlâ daha alışamamış,
tanıdığım ve tanımadığım herkese...

Sevmek
belki bir gün okur diye
şair olmaktır.

Elife dair...

Elif gibi Sevmek

Elif gibi Sevmek

Bu bizim sevdamızın hikâyesiydi,
abdestli yüreklerle gecelere tefekkür edilmiş...

Elif gibi dosdoğru sevmenin hikâyesiydi,
Elif gibi sağlam, koşulsuz ve şartsız,
cezm hali gibi tutkun,
şeddeli hali gibi kuvvetli,
harekeli hali gibi kâh boyun eğen kâh başkaldıran,
ve Rabbine bir Elif kadar masum, boynu bükük.
Alfabenin ilk harfi gibi,
bir başlangıçtır Elif gibi Sevmek...

Elif gibi Sevmek yalnız sevmektir,
dikeni bırakmadan, sağa sola bakmadan, yalansız riyasız,
yüreğine kül ettiğin tek bir heceye ömür boyu talip olmaktır...

Zamanın ve mekânın dışında sonsuzu sevmek,
ne olursa olsun sevda yolunda eğilmeden,
bükülmeden vazgeçmeden sevmektir,
cennetin kapısından girince ilk onu istemeye yemin etmektir...

Kimselerin bilemeyeceği, anlayamayacağı gibi sevmektir,
dimdik sevebilmektir, hiç vazgeçmeden...

Tıpkı yazılıp okunmadığı yerlerdeki gibi,
bazen de içinden derin ve sessiz sevmektir,
sevdiğini ateşten korumak için ona yaklaşmamak,
yalnız başına kuru odunlar gibi yanmaktır Elif gibi Sevmek...

Yalnızlığı sevmektir, içten içe yanmayı sevmektir.
Martıları dost edinmektir,
hasret kokan gece yıldızlarını gözlerine benzetmektir..

Yârin açtığı yaranın yaradana yaklaştırmasıdır insanı.
Bu yara hiç iyileşmesin ki ne yârimi unutayım ne de
yaradanımı dedirten teslimiyettir...

Elif nefisten uzak sadakati şüphesiz sevmektir,
tekliği katı, paylaşımsız, ebedi ve ezelidir.
Elif, Allah'ın bizi sevdiği gibi sevmektir.
Dostluktur, yarenliktir, arkadaşlıktır,
önce ile sonrayı, geçmiş ile geleceği birleştiren anahtardır.
Elif bir bilinmezdir, bir sırdır giz'dir...

Harekesiz, yalansız, yanlışsız...
Tek bir harfle sessiz kalmak,
kor gibi yanmak,
hamuş olmak sessiz ve derinden sevmektir..

Elif gibi sevmek olmayacağını bile bile imkânsızı sevmekti
Bütün yalanları bir kenara bırakıp,
hayalinin peşinden koşmak demektir.
Allah için sevmek sadece onunla iman dolu bir hayat isten

Elif gibi sevmek her şeyi bir kenara bırakıp,
sevdiğinin gözlerinde hapis olmak demektir.
Severken yaradana her şeyin cevabın verebilmektir,
dosdoğru yalansız sevmektir...

Elif ilk, Elif tek, başı yok, sonu yok...
Uzattıkça artan sevgi, gönül bağı, masumiyet,
bitiminde ise baştan başlayış bir o kadar da uzatılmayacak,
kararlı, tek...

Her kelime, her harf Elif'ten oluşur, Elif'ten meydana gelir
Elif'le başlar,
Elif gibi sevmek Elif olmak,
onunla yeniden doğup onunla şekillenmektir...

Kanatlarını, acıyı, yanmayı düşünmeden güneşe yola çıkmaktır
Zanaattır Elif gibi Sevmek ve ustası da pek azdır dünyada...

Elif gibi Sevmek,
her şeyi göze alıp sebepsizce baştan aşağıya sevebilmektir.
Sonu olmayan bir sevgi, bazen de bitmek bilmeyen bir acı.
Hüznünü acısını belli etmeden koşulsuz sil baştan sevmektir...

Elif gibi Sevmek, 'Kördüğüm' gibi sevmektir...

Elif gibi Sevmek,
sevdada dik durmak, istikrar sahibi olmak yalnızca iktidar değ,
her menfi olay karşısında Elif gibi dik durup sevdiği için
olumsuzluklara göğüs gerebilmektir.
Elif gibi Sevmek cesarettir!

Elif ilk harftir,
ilk aşk gibi sevmek, ilk aşk gibi yanabilmek
ve ilk aşk gibi sonsuz olabilmek.
Elif gibi seveceksin, Be - Te - Se gibi değil...

Elif gibi Sevmek, sessiz kalmaktır.
Dilin sevgiyi yorumlaması güzeldir
ama dile gelmeyen sevgi daha güzeldir.
Çünkü 'Elif gibi Sevmek'
tek başına anlamlı olan 'Elif' adında gizlidir...

Elif gibi Sevmek tek 'Aşk' için yaşamaktır,
ölümünde alacağın şekli hatırlatır Elif,
dünyadan sıyrılmak Leyla'dan Mevla'ya ulaşmaktır.

Elif gibi Sevmek, 'Sır' gibi sevmek demektir.
Yani Elif gibi Sevmek, Yusuf olabileni sevmektir...

Onu görünce lâl olmak,
yanında ise mutluluğu bir harf uzatmak gibidir Elif gibi Sevmek.
Elif gibi Sevmek iki kalbi tek kalbe bağlamak,
bir nefeste iki kişiyi yaşatmaktır...

Kalem senin! Mürekkebin de var! Elif'i yazacak kâğıdın da var!
Kalem senin iradene yön veren aklın,
mürekkep seni sen yapan muhabbetin,
kâğıt ise içinde aşığı da maşuğu da besleyip
yaşatacağın gönlündür.
Aklın iradene sahip çıkıp muhabbetine versin kendini
ve o muhabbeti kalbine işlesin.
Elif olarak işlesin...
Elif gibi dosdoğru...
Elif gibi ilk...
Elif gibi dimdik!

Gece Dostlarına

Derdinden korkmayan,
yağmurlu geceleri özleyen,
sebepsiz hüznünü her daim yüreğinde,
geceleri yalnız kaldığında ise gözlerinde taşıyan,
gerçekten, gerçekten,
gerçekten özleyen,
ama anlatamayan,
anlayanı olmayan,
kitapları seven, okuyan,
kılan,
sadece vuslata değil hasrete de 'eyvallah'ı olan,
kendi çayını kendi demleyen,
dostlara selam olsun...

Elif

İsmin;
Ömrümün diğer adıydı, dudaklarımı yakan.
Mecazlarla kurban edilen,
kelimelerin ifadede yetersiz kaldığı manaydı...

İsmin;
Bir Elif miktarı yüreğime uzattığın köprünün inşasıydı,
beni sana bağlayan...
Dua dua kavuşmayı umduğum zamana sinen derin sancıyd

İsmin;
Uzak ve yakın olmanın resmiydi, tüm renkleri aşka boyaya
Eyvallahın olmadan beklemeyi öğrenen kalbimin acz yanıy

İsmin;
Sevmenin tarifi,
yazdıklarımın özeti, sevdamın adıydı.

İsmin;
Elif'ti...

Kısaca Sevmek

Aslında çok basit de, biz insanlar zorlaştırıyoruz bunu, kısaca sevmek...

Hani bazen biri çıkar ömür boyu dinleyesin gelir ya, aslında anlatmak istediğim şey tam da bu.

Heyecandan birkaç gün yemek yiyemezsin, evin içinde döne durursun, böyle bir kıpır kıpırlık olur. Bütün güzelliğini, bütün emeğini ona feda edesin gelir ya, işte o sevmekten bahsediyorum.

Betimlemesi zor bir histir bu. Her ezanda aklına geliyorsa, hiçbir namazda aklından çıkmıyorsa, gördüğün her VAV veyahu Elif harfi onu hatırlatıyorsa anlayabilirsin beni belki.

Bilmiyorum, ne zaman bu konu açılsa, "Seveceksen Allah içir seveceksin," diyesim geliyor. Seni Allah için sevdim diyeni seveceksin ya da.

Özgür olacak sevdiğin, her şey, dünya, para, heyecanlar kontrolünüzde olacak. Korkmayacaksınız hiçbir şeyden, ötesi yok aslında cehennemin dibine kadar birbirini sevmeye cesaret eder bir çift olacaksınız.

Sabah namazını birlikte kılıp günübirlik Venedik'te sokaklarda kaybolmamaya çalışacaksınız mesela. Başka biri olacak o öteki lerden. Beden değil başka bir şey olacak sevdiğin. La Rampla da birlikte yürürken sebepsiz yere seni durdurup, "Hiç, sadece gözlerinin içine bakasım geldi," diyen bir olabilir mesela.

Aslında yaşamak bir kültür meselesidir. O kadar geniş bir algınız olacak ki, dininizi de daha iyi yaşayacaksınız birlikte, en gezginden daha çok gezeceksiniz, en mutludan daha çok tebessüm edeceksiniz, en sevenlerden daha sıkı sıkıya tutacaksınız elleriniade.

Merkezinde Allah'ın olduğu yüreğe sahip birini seveceksin.
Ve öyle seveceksin ki, ondan daha çok sadece Allah'ı seveceksin.

Bir bilinmezlik olacak mutlaka, bilemeyeceksin bazı şeyleri
çok ayrıntıya girmeden, özetle seveceksin bazen.
Bazen bunun adı sevgi olmayacak, aşacak, taşacak artık sevmiyor ona inanıyor olacaksın.

Hatta o kadar seveceksin ki ona bile gerek kalmayacak bir yerde. Sen de kalmayacaksın, o da kalmayacak. Bir tek sevgi kalacak, sizi Allah'a götüren bir cennet olacak bu dünya...

Onun seni sevdiğini bilmek gıdan olacak. Bunu bilmek en güzel değil tek gerçek şey olacak hayatında. O senin küçücüğün olacak, bitanen olacak. Kıyamayacaksın bakmaya bile. Kaldıramayacağını bilsen de bu kadar sevgiyi, hani demiştim ya gökyüzünün tavanına kadar seveceksin neredeyse artık.

Aslında uzatmaya da gerek yok ama o kadar seveceksin ki, uzatmaktan da saçmalamaktan da yazmaktan da yazamamaktanda korkmayacaksın. Bir Allah'a teslimiyet kölelik olmayacak senin için bir de ona.

Öyle bir şey olacak ki sevmek, satır aralarındaki tanım olmaktan çıkacak. Sende ete kemiğe bürünecek. Gören, işte bu adam/kadın seviyor diyecek. Sevmen, dokunulabilir görülebilir duyulabilir bir şey olacak. Somutlaşacak. Yanında taşıyacaksın yüreğinden alıp bazen.

Namaza benzeyecek biraz da sevgin, niyet ettikten sonra etrafı bakmayacaksın. Yalnız olacaksın biraz, en güzel aşk yalnızken gelirmiş. Aslında insan en çok yalnızken, sıkılırken mutludur. Çünkü hevesten arınmışsındır. Hele bir de hüzün varsa, en çok o zaman yaklaşırsın Allah'a. Seveceksen ağlamadan sevmeyeceksin, aşk buğusuz olmaz, kuru gözlerle sevdiğinin yüreğini göremezsin.

Ona huzur vereceksin, sana güvenecek. Sadece gülerken değil ağladığında da onu bırakmayacağını söyleyeceksin. Gecenin köründe de arasa sanki hiç uyumamışsın onu bekliyormuşsun gibi açacaksın telefonu. Heyecanın bazen gidebilir, önemli değil O'nun 'O' olduğuna inandıysan eğer, ibadete devam edeceksin...

Onun için önemli insanların hep yanında olacağını sanır, ta ki olmayıncaya kadar. Hatta seni -hayatındaki en büyük ikramı- bile kırabilir bu uğurda. Onu anla, böyle durumda bile onu bırakma, işin gücün onu sevmek olsun. Zaman zaman maske takabilir ve hayat değil bu ona ağır gelebilir. 5 sene sonra yanında olmasını isteyeceği kişinin sen olduğunu hemen şimdi anlaması için Allah'a dua etmeyi de unutma. O senin kuçücüğün ve her şeyindir, bunu bilmesine izin ver. Bitanendir o senin, kimyandır.

Neyse,
Seviyorsan gerçekten, hayatında iki kere düğüm yükselecek boğazına,
biri onu tanıdığın gün...

Biri de ayrıldığın gün,
yani bugün...

Kız Kulesi

İlk kez gitmiştik,
Kız Kulesi'nde, "Beni ne kadar seviyorsun?" diye sordu,
sustum,
konuşamadım,
dünyada sevgimi anlatacak kadar çay yoktu...

Gözlerin

Gözlerimi kapadığımda gökyüzüne bakıyorum,
inanmıyorlar ama yüzünün binlercesini görüyorum.

Vuslattan uzak bu ömrüm bittiğinde cennet ve sana kavuşma ihtimali. Geceler özlemle karışık ayet ayet dökülüyor. Bu gece de nasibimize vuslat düşmedi yar. Ne olacak, kâğıda vurduk kelimizi. Âşığa içecek başka şey mi var sanki bir elimde çay, sen yoksun; ne kadar tadı varsa artık. Bardağın arkasında gözlerini görebilmek için neler vermezdim. Sen varken çayı açık içerdim gözlerini göreyim diye, sen gittin zehir gibi bir çay boğazımda, gözlerinin karşımda olmadığını görmeyeyim diye.

Canım cennet çekisin diye sanki gözlerin...

Sen Bana Yangın Ol Efendi

"Sen bana yangın ol efendi,"
dedi.

Beni bu kadar aşan bir söz hatırlamıyorum.
Dünyevi algımı geçti,
öyle bi taşırdı ki beni,
bir anda bütün günahlarım gözlerimden aktı gitti.
Kendimden geçtim o cennet gözlere,
her yer ona bakmaktı sanki,
her yol o kokuyordu.

Her şiirin ona yazılası geliyordu.
O günden beri tek diyebildiğim şey, 'Elif gibi Sevdim' old...

'Elif gibi Sevmek'
tüm yaşanmışlıklarımın,
tüm anılarımın,
tüm şiirlerimin noktası oldu...

Gelincik Çiçeği

Öyle içten, öyle gerçek. Evin küçük bir bölümünde az eşya, çokça huzurun olduğu senden Kur'an-ı Kerim'i dinlediğim namazlarımızı kıldığımız, bu dünya da cennetin serili olduğu yer... Hafızem, Elifim, hayat membam, gelincik çiçeğim. Namazıma yaren ol, gönlüme olduğun gibi... Bir gün eğildiğimiz secdeye aynı anda başımı koymak duası ile!

Bizim en büyük kavgamız ezan okundu mu, okunmadı mı, olurdu herhalde.

Seviyorum Seni...

Şiirlerime bakıyorum, hepsi seninle başlayıp seninle bitiyo
Yaptığım her şeye besmele ile başlıyor, yanımda olma haya
bitiriyorum. Ben seni düşünmüyorum, seni yaşıyorum.
Laf cambazlığı olarak düşünme lütfen, bilinç altından gele
bir hal ile her zor anında ellerini istemsiz semaya kaldırıp
bilmediği rabbine yaklaşmaya çalışan bir çocuğun içtenliğle
seviyorum seni...

Yağmurun çetin dağlarda yatağını bulup akması gibi,
koca çınarların kayaların arasından bitmesi gibi,
en çok da yağmurdan sonra topraktan kalkan o koku gibi,
seviyorum seni...

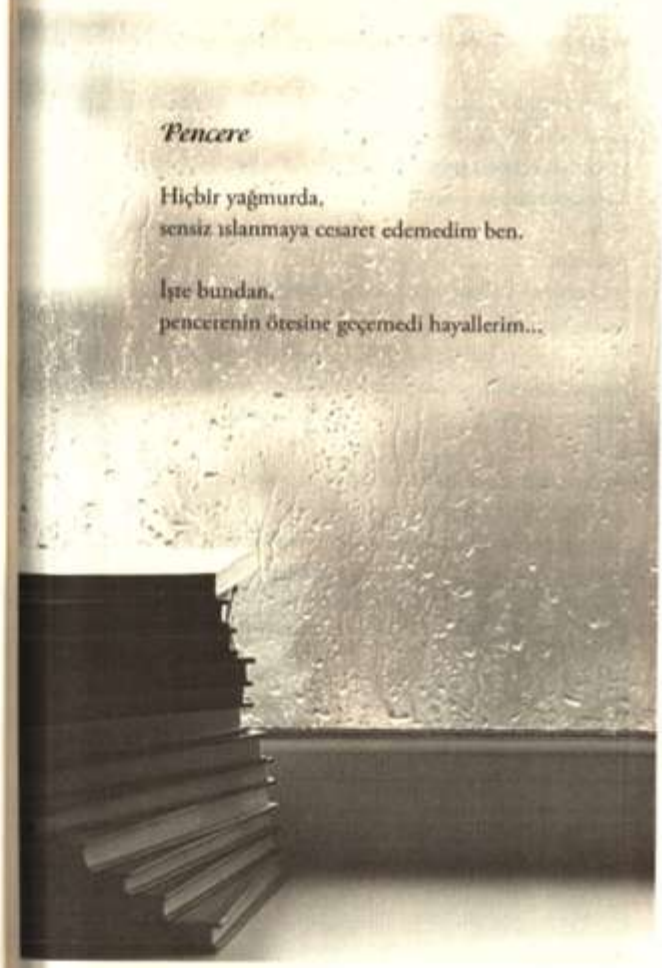

Pencere

Hiçbir yağmurda,
sensiz ıslanmaya cesaret edemedim ben.

İşte bundan,
pencerenin ötesine geçemedi hayallerim...

Yağmurdan Daha Fazla Bir Sebebildim...

Sen yoktun o zamanlar,
çocukluğumda en çok yağmuru severdim.
ne zaman bir dert gelse bana,
yağmur yağar;
dinler,
dokunur,
ve topraktan kalkan o kokuyu koklardım
ateşim sönerdi...

Sonra büyüdüm,
gözlerini gördüm,
yandım,
yağmur yağdı,
ve ilk kez sönmedim...
ben yağmurdan daha fazla bir seni sebebi.

Huzur

Gelsen de;

"Şimdi ne kadar kızarsa kızsın dünya, isterlerse güneşe koysunlar beni, yüreğim seninle öyle serin, öyle huzur dolu işte."

desem...

Bir anlatmaya kalksam senli solumu, huzurumun adının yolunu, bir Elif miktarınca uzar sana seslenişim. Tek hece, kül hece, Elif...

Yaşın da, sevdanın da 18'lerde olduğu zamanlar uçurtma alıp çıkmıştık ya sevda şehrimizin dağlarına; uçurtmayı uçuramadan yağmur başlamıştı. Öyle bir bakmıştın ki o yeşil gözlerinle yağmur bile yeşile boyanmıştı. Demiştin ya, "Uçurtmayı sen benim gönlümde uçurdun," diye.

Belki de böyle! Senli yanım, huzurum yüreğimde uçurtmalar uçuruyor. Hele ki yağmurlar, abdestli kirpiklerinden akarcasına tenimden öte içime yağıyor, ben susuyorum, huzur yüreğimin en âlâ köşeşi.

Huzur,
Rabbimin soluma Elif diye bıraktığı rızk Hikmeti!

Besmelesiz başladım diye mi
doyamıyorum seni sevmeye?

Halbuki niyet etmiştim adın gibi,
Namaza durur gibi,
Orucu tutar gibi.
Gönlüme, ömrüme niyet ettim bu sevdayı.
Doyamıyorum dediğime bakma,
doymak da istemiyorum.

Seni sevmek, bu kadar güzelken,
Rabb'e yol, kalbe huzur iken,
Nasıl geçeyim bu sevdadan
hükmü kalbimde...

Tesadüf

Ben de istemem kâğıtlarda seni yaşatmayı,
kolay değil, dertli adam işi yazmak...
Bir ter,
bir titreme,
bir mide ağrısı riskiyle yaşıyorum aklıma her geldiğinde...

Peki, tamam yazmayacağım,
ama önce sen;
O kirpiklerinin nasıl bir tesadüfle
cennetten gelmişcesine dizili olduğunu açıkla...

Kafiye ve Satır

Elif, kafiyesine şükür işlenmiş bir sevda biçimi belki de. Sevdiğimiz bir kadından öte, bir duruş, bir yol, bir hikâye belki de acı dolu bir şiir. Kim sevdiği ile birlikte bir hikâyede rol almak istemez ki? Yakışıklı yazar kendini hikâyedeki tüm güzellikleri toplar sevdiğine. Her çocuğun eline iki oyuncak yazar, vakitsiz ölmez babalar, Filistin sokaklarında çiçekler açar, seven adamlar yalan değil şiirler yazar, öyle güzeldir kadınlar sevdiklerinde şiir olurlar, yani hikâye baştan aşağı keyif dolar.

Peki, kim kafiyesi yanık kokan bir şiirin içinde ateşlere kor diye atar kendini? Ya nasibimiz neşeli bir hikâyede değil de cayır cayır bir şiirde bekliyorsa bizi! Kim 'varım' der böyle bir sevdaya!

Bir zalim daha atılsın şu ateşe, biraz daha yükselsin alevler. Zarar bilmez yüreğinde Hak için sevmeleri taşıyan Âşıklar. Bir Elhamdülillah mısrası yazarız inşirah iner hatrına, bir Elif kafiyesi ekleriz beşeriyet perdesi kalkar, bir şükür ile bitiriz şiirimizi Hak gelir elimizden tutar. Hak gelir, Elif'imizden tutar. Hak gelir ellerimizi ellerimize tutar.

Öyleyse biz besmele çekip tevekkül edelim, Hak gelir "k" şiirini murad eder ve hakkı bilen yüzlere tebessüm düşer..

Belki bir gün bir yetimin duasıyla,
Elif'i seven Hikmet'in yüreğine de bir tebessüm düş

Sırılsıklam

İstediği kadar yağsın İstanbul'a,
gözlerini gören benim,
benim sırılsıklam...

İstediği kadar yağsın semadan,
gözlerine düşen benim,
benim sırılsıklam...

Üç Beş Kırıntı

Sen süslü cümlelerime bakma,
bunlar;

Uykum gelmeyen gecelerde,
secdeden kalkan buğulu gözlerle,
kâğıda dökülmüş üç beş kırıntı.

Sen asıl kâğıda dökülmemiş,
adresi yüreğimde,
kalemlerle değil, dualarımla, yeminlerimle yazılmış
hayallerimde mühürlü olanlara bak...

Öyle bekledik işte;

geleceğinden mi sanki,

sevdamızdan...

...

Hadi Sen İstanbul Kesil

Gelsen işte,
terliklerinle gelsen,
ne olduysa oldu.
Kıyamaz,
sana eksik bütün hayallerim barışır seninle,
tek bir nefesinle açılacak kapıların ardında sakladım onları

Bıraktığın her anı sanki sen gelecekmişcesine bekliyor yılk,
her sabah ezanından sonra,
Boğaz tarafından araladığım camdan,
birlikte kurduğumuz duaları getiriyor güneş.

Emirgan'da her esinti biraz da sen,
sanki İstanbul kesilmiş sol yanım,
yürüyorum eski sevdalara yakışan sokaklarda.
Hadi sen İstanbul kesil, ben sende yaşayayım...

Buruşuk Defter

Gel hadi
sensiz geceler sol yanıma yazılı,
gel hadi her şey hazır,
dualar da ilk günkü gibi.

Geceleri bakışıp durduğum tek hatıran 'yıldızlar'
aynı yerinde,
birkaç şiir katıldı sadece aramıza,
üzerine düşen yaşlardan yaprakları buruşmuş o defterde.

Özlemek mi,
sana benzeyen her şüre sarılasım geliyor...

Mevsimler

Ve sonra rüzgârlar biriktirirsin içinde,
gönüllerin de mevsimi vardır,
mesela en çok ekimde bakasın gelir gözlerine,
en çok da temmuzda özlersin,
ve hangi mevsimde sevdiğinin önemi olmaksızın
her yağmurda yazasın gelir sevdiğin kızın gözlerine...

Mühendis Severse

Ağaçların çok olduğu yerlere mi yağmur yağar,
yoksa yağmurun yağdığı yerlerde mi çok ağaç olur?

Diye mühendis kafamla düşünürken,
mecnun gönlüme yine sen geldin;

gözlerinin güzelliğinden midir tüm bu yıldızlar?

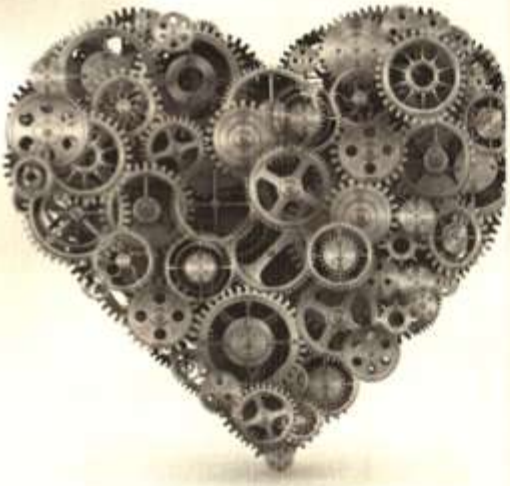

Yeşil Göz

27 sene yaşarsın,
okursun, okursun, okursun,
bir çift yeşil göze bakınca anlarsın...

Seni Düşünüyorum

Ama sadece!

Hepsi bu...

...seni düşünmek mi? Başlı başına yaşamak çünkü;

E= Eksikliğini her duyduğum da secdelere koşmak.
L= Lal olmuş bir kalbin, dua dua konuşması.
İ= İnce ince kesilen soluğumun adınla tekrar hızlanması
F= Fe yekûn dese Rabbim nasibim olsan 'İnnemâ emrul izâ erâde şey'en en yekûle lehu kun Fe yekûn' (Yasin-82

Söyle şimdi seni düşünmek yüreğimin farzı değil mi?

Adınsa sevmek?

Çay Durağı

Bir gece vakti bir ay eksikliği gökyüzünde,
bir yârin eksikliği naif bir çocuğun yüreğinde,
çayım seni bekliyor karşısına,
kaç tane daha şiir yazacağım böyle habersiz,
kapı çalmasız çıkageleceğin?

Sensiz çay içemiyorum,
içtiğimi sandıkça boğazım yanıyor.
Sensiz çay içemiyorum,
Rabb'e yemin ettim, bozamıyorum...

Sen Olmadığında

Sen yanımda olmayınca böyle yazasım geliyor sürekli,
sonra durasım geliyor ufak bir ezan arası,
sonra tekrar yazasım.
Birkaç damla düşesi geliyor kâğıda,
sensiz şiirler ancak böyle tamamlanıyor.

Yazasım geliyor sensiz,
bunlar olurken çay demlesen de getirsen diyorum,
ben yazsam sen demlesen,
demlense yürekler birlikte.

Sonra sen yoksun ki diyorum,
içesim de kaçıyor, yazasım da...

Boğazım Kurudu Sensizlikten

Geldiğim yerlerde yağmura sevdalı bir çocuktum ben,
ya da bir albatrostum büyük bir kayalıkta,
denize yakın,
güneş gören,
dertli bir manzaraya yuva yapmış garip başına yaşayan...

Sadece bu kelimeler tanıdık geliyor bana,
bugün benim doğum günüm,
tam 27 senedir,
burada,
denizden uzak balkonu olmayan,
sarmaşıksız,
tam bir şehir evinde güneşe küs yaşıyorum...

Bu yüreğe hüzün geliyor geceleri,
melekler geceleri uyuyamayanları kollarmış,
ömürlük müptelasıyım geceleri uyuyamamaların
hepsi şahidim...

Geldiğim yerlerde suya benzetirdim seni,
bugün,
boğazım kurudu susuzluktan...

Çınar

Sen bizim sevdamızı dağda tek başına kalsa da Elif gibi dimdik duran, yaşlı çınarlara sor!

Tek başına ve dimdik...

Her fırtına, rüzgârda dalları kırılsa da, gövdesinin asla kırılmayacağı kökleri öyle derin Allah'tan olan o koca çınara...

İçimde o çınarlardan olan Elif ormanına...

...Sevdama

...Esse de dünya hayatı o sert rüzgârlar gibi yüreğime, kırılmadık yanım kalmasa da duruşum adın olurdu,

Adından öte geçemediğim Elif...

Ayrı Ayrı Eriyen Sevdalar

Bu sabah öyle güzel ki İstanbul,
yanaklarından ak tomurcuklar uçuşuyor sanki.
Kıskanç şehir,
ayrı ayrı değmeden düşüyorlar toprağa...

Bu sabah öyle güzel ki İstanbul,
neredeyse senin kadar güzel diyecektim,
sabah ezanında pencereme nazır bembeyaz gelinlikli O kadına.

Bu sabah öyle biz gibi ki İstanbul,
Elif'in dünyaya verdiği anlam gibi yağıyor kar gökten.
Bizim gibi birbirimize değmeden,
bizim gibi ayrı ayrı eriyerek...

Bir bilsen ne kadar özledim,
utanır,
nefes olur gelirsin...

Sol Yanım

Anlamaz işte...
Sen yüreğini ortaya serip, her şiirde hece etsen de!..
Sen seversin ama o.

O da sever,
Fakat bu sevmek başka,
Yokuş...larda nefesi tükenen, inişlerde kalan...

Beklentiler aşka karışınca acıtır be evlat...
Çünkü asla beklediğinle karşına çıkan aynı olmaz,
Bu yüzden sevme demem ama seveceksen de;

Sol yanını ve beklentilerini koy bir kenara, acıyı sevmeye bak.

Ve asla harama bulaşma,
unutma haramdan kaçındığın için asla pişman olmayacaksın.

Geçit

Aramızdaki mesafeye şiirlerimden geçit kurayım,
'Geleceğim' diye ses et yeter!

Şiir yazmıyorum aslında ben! Sana ulaşmanın, kavuşmanın ihtimalini yazıyorum.

Bir gün okursun, bir gün gel dersin diye harf harf gitler inşa ediyorum. Her harfi Elif gibi dimdik tutarak, duâ'ya kâğıda değdirerek bir gün geleceğin, bu dünya da olmasa'yla ahirette kavuşturucak yolumuzu yazıyorum!

Sevdası yol olan adamın kurduğu şiir geçitleri;
Elif diye başlar ..... Elif diye biter.

Belki çok daha iyi şiirler yazılacak ama kimse Hikmet gibi Elif'i anlatamayacak; çünkü kimse Elif'i, Hikmet gibi sevmeyecek.

Yeni Hatıralar

Radyolar sanki elini tuttuğum tüm şarkıları çalmaya yeminli,
ne zaman açsam biz çalıyoruz bilindik anılar müziğiyle...

Radyolara eyvallah da,
İlk kez okuduğum kitabın sayfasını çevirirken,
yüzüme vuran esinti bile seni hatırlatıyor,
anıları geçtim ben, yeni her şeyde sen varsın...

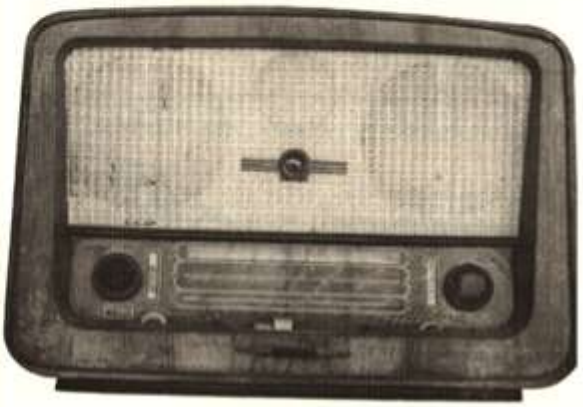

Martılar Yeşil Gözlü mü Olur ?

Kökü toprakta kara bir böğürtlen dalı olabilirim,
Yeşil gözlü martılara bakmak da mı suç?

Böyle bir baktı sadece.
Deniz kenarında
-ki sevdiğini özlediğinden daha bi yakın o gün-
kızgın güneşin altında ayaklarımı yakan taşlara
soğuk köpüklü bi dalga geldi sanki...
Bütün telaşımın, bütün dünyamın,
bütün işimin gücümün, derdimin rengi değişti,
cennet yeşiline döndü...

Böyle bir baktı sadece,
sanki tecvitli Kur'an okunuyordu karşımda.

Böyle başka bir yeşil baktı bu sefer,
sanki yeşil değil, koca bir dünya bakıyordu,
sanki bütün melekler bir yüz olmuş bana bakıyordu.

Sanki bir hal anlatıyordu,
Cenneti anlatıyordu sanki,
baktıkça cenneti sevesin geliyordu.
Sanki bir sevdayı anlatıyordu 632'den beri,
baktıkça daha daha bi mucizelere inanıyordun...

Bir yerden sonra anlatmayı da geçiyordu artık,
Bir yerden sonra 'O'luyordun'
Sadece dönesin geliyordu bir yerden sonra...
Semaya mana geliyordu,
gözlere buğu, boğaza düğüm,
bir mucize oluyordu sana bakmak...

Hani Hallac'ın yolu var ya Hak'ta yok oldu
Terk'te makam sahibi İbrahim Ethem'in yolu hani,
Şem'in yolu, başını Aşk için verdiği...

Kökü toprakta kara bir böğürtlen dalı olabilirim,
Cennetten gelmiş yeşil bir yola girmek de mi suç?

Baktıkça yolun yeşeriyordu...
Baktıkça seviyordun...
Baktıkça ölüyordun...
Baktıkça ölüm yeşeriyordu...

Sevda Özeti Tek Harftir

Bilir misin sevdiğim?

Yüreğimin saklısısın. Bir o kadar da aşikârı... Ruhumun sol yanımın dengine karşılık kelime arıyorum, bulamıyorum sonra Elif diyorum çözülüyor dilimin bağı. Kâğıda dökülüyor sevbemde sana saklı kelimeler. Elif diyorum sevmelerin en güzeli. Sevgililerin en güzel ismi. Duruşu aşka mana, bakışı cümle ispat olan. Ne kadar yazsam doyamadığım kadın, ne güzelde yüreğimden özet geçiyor bu harf...

'Elif'
Allah kelamının sevdaya kuşandığı hali...

İstavrit

Seni ne kadar özlediğimi anlatmamı isteme benden,
Galata'da emekli balıkçıların ucuz oltalarına takılan
istavritlerin çırpınışı varken...

Nasıl da son soluğunu alırken yanar canın, ölümün geldiğini hissedersin. Can diye çırpınışlar var ya... Sessizce saran, içimde sen diye çırpınışlarımın halidir. Hele ki çöle âşık bir balık, ateşe âşık su, pervaneye âşık kelebek ve daha nice sevda hikâyeleri.

Gözlerinizin önünde yanıyor bir çocuk, hani bu sevdanın tanımı nerede?

Özlemek ölmeye eş değerdi ve belki de ötesinde.

Başını feda edemeyen özlemeler kurudu gitti. Solun solumun hizasına yaklaşmacaksa ne yapayım ben bu canı, lazım değil.

Seni özlemek
her şarkıda şair kesilmek, ister istemez...

Sevda Çınarı

İnsan her sevda acısında dökermiş günahlarını,
bizim ispatımız ferhatın dağları değil,
gündüz ve gecemizde, yağmur ve yar kokulu anılarımızda,
küçük bir çocuk bedenine sıkışmış
o koca yürekli dertli, yaşlı adamda.
Kimsenin görmediği bilmediği yüreğimizdeki o fırtınalarda,
sevdiğimizin bir ahına çakıltaşına dönen
gönüldeki o köklü dağlarda.

Yâr,
bizim sevdamızı bir de kül olan,
o koca ormanda Elif gibi dimdik duran,
nasibine, tek hecesine sevdalı,
gözleri hasretten kabul bağlamış o çınarlara sor...

İncir Reçeli

En suçsuzu da olsan bu şehrin,
Yüz kızartacak kadar güneşli bir günde.
Özgürlük kokan,
Bağdat caddesinde yürüyen insanlarıyla.

Ve koşarken çocuklar belli belirsiz hep aynı sokaklarda,
yüzlerinde bir umut, bu eski şehirden kalma.

Birbirinden uzak iki dev bile aşka gelmişken Boğaziçi'n
bir incir reçelinin bile hikâyesinin olduğu bir günde.

Yapılacak en son şeyin ağlamak olduğu bir günde yani,
salya sümük gözyaşım olmuştun.

Biz Olacaksak Eğer

Dünyanın en güzel şiirlerini yazarım ben,
şerhinde vücud bulup nasibim olacaksan eğer...
Yarım dünyalık da bize yeter,
senle tam bir sevdaya murad olunacaksak eğer...

Dünyanın en güzel şiirlerini yazarım ben,
şerhi sende vücud bulacaksa eğer.
Yarım adam olmaya da razıyım ben,
ayrı iki yarımdan bir tam olacaksak eğer.

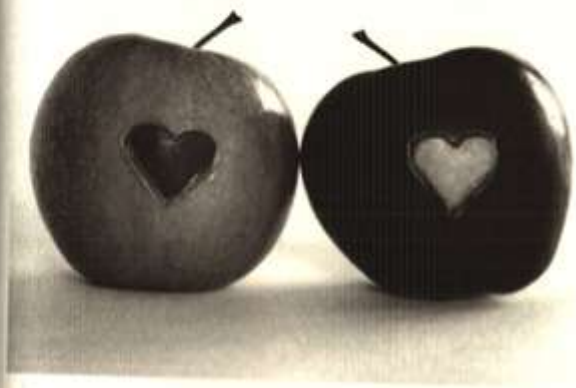

Allah korkusundan titrer yüreğim,
gözlerine günahsız bakabilmekti tek isteğim.

Sen Hali

Yine özleminle baş edemeyip, dolaşmayı sevdiğim eski sokak aralarında buluyorum kendimi; çünkü bu sokaklar içimin biraz da sen hali...

Eski sokak araları, sevdanın rengini bıraktığı, yıprattığı hüzünbaz evler. Her biri ayrı bir sevda kesiliyor gözüme. Bir de yağmurun bıraktığı sen kokusu 'cennet kokusu' işledikçe iliklerime ne bir adım öteye gidiyor senden hayallerim, ne de geriye. Mıh gibi aklımda adın. Hafiften rüzgârın yapraklarla dansı eşlik ediyor içimin şiir yanlarına. Başlıyor koca sokak Elif şarkısı olamaya. Bense oturup saatlerce paslanmış bir demir bankta seni dinliyorum içimde bir hayal ürünü eski plaktan. Öylece...

Sesi kulakla duyulmayan, yürekte çınlayan sadece benim olan 'bir Elif şarkısını'...

Ve tebessüm ediyorum sadece geceler uyumak için var diyenlere...

Sana o kadar benziyor ki,
boğaza yakın gecelerde kaldığım zaman,
hele ki yağmur varsa sokaklarda,
kıyamıyorum geçen zamana,
uyuyamıyorum,
daha çok seveyim diye seni...

Akşamdan Yağmurlar

Yağmur yağıyor akşamdan,
kendime geldim...

Sen yoksun,
gelebildiğim kadar...

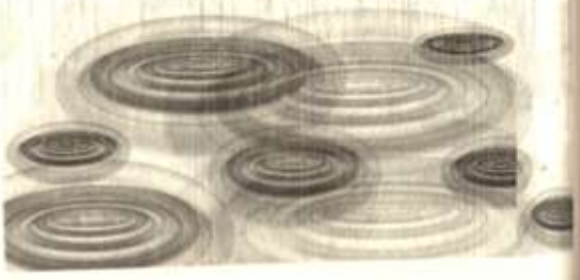

Köy Sevdamız

Bizim köy yolunun kenarında
Oraklı Yaşar'dan aşırdığımız erik çekirdeklerini gömmüştüm.
Sözde orada ağaç olursa sen beni sevecektin...

Çok şey değişti sonra,
öğrendim ki,
belediye oy almak için çift şerit çekmiş,
bizim sevdamızın üzerine.

Yani anlayacağınız ne O sevdi beni
ne bir erik aşırabildi bizim köy çocukları,
süt kokan ellerimizle ektiğimiz o umut tohumlarından...

Korku

Benden uzak yanın bile dünyanın en güzel şiirlerini yazdıren bana, ister istemez korkuyor insan kavuşamamaktan...

'Kavuşamamaktan'... derken bile nefesimin kesilmesine gel olamıyorum. Tekliyor kalbim. Bu ihtimal yüzünden dünyanın tüm sözlüklerindeki 'kavuşamama' kelimesini kaldırmak yorum. Ah ne acı kelime, yavaş yavaş içime içime sızan ölüm zehri sanki. Korkuyorum işte hem de çok...

Kalıbıma bakıldığında hiçbir şeyden korkusu olmayan bir am sanabilirler, ama bilseler. Özellikle vaktin siyaha örtündü vakitlerde, özlemenin en ağır olduğu ıslak secdelerde, yüzüme düşen şimşekler yüzünden çocuk gibi ağlayıp annemin kucağına koşmak istediğimi...

Her duam senle başlayıp bitse de yar; bu dünya yazgısında sana yazılmamandan korkuyorum. Bu yüzdendir biraz dakik gözlerle bakmam hayata. Ne sensiz bu dünya gözümde bir ün sün, ne de sensiz gözüme bir ömür bürünsün...

...Şimdi olmazsa ahirete be sevdiğim, el ele...

Tahayyül

Bir teravih namazı sonrası, Sultan Ahmet Camii önündeyin Işıklı kalabalık arasında öylece bir köşeye çekilip gözlerimi kapatıp, duaları sıralıyorum. Hepsi bir adım daha sana yaklaşmal için. Sonra bakıyorum birkaç damla süzülüyor o ellerinin uzağında kalan yanaklarımdan ve içimden sana kavuşma hayalini geçiriyorum. Kavuşmak dedimse bu dünya için değil ahirete be sevdiğim.

Bu dünya bizim için değil. Yüreğime her gün öğretiyorum.

Duası sade dünya değil, ahirete ışık olan bir yar. O yâr dediğimse sensin. Hayalime, duama karışan başkasını tahayyül edemiyorum. Edemem de.

Yüreğe ağır gelir,
Nefes durur,
Nokta.

Toprağa Düşen Damlalar

Her yağmurlu gecede,
toprağa düşen damlalar sayıklayacak,
yağmurlu bir gece de birlikte yazdığımız o şiirleri...

Bunu bile gidiyorsun öyle mi...

Kül olmuş heceler bırakarak.
Bir parça ses,
bir parça renk,
bütünüyle sen olmuş bir ruh bırakarak...

Ve yüreğime kastedip gidiyorsun öyle mi.

...Gök ağlamaz mı şimdi?
...Birlikte yazdığımız o şiirler üzerimi toprak olup örtmez mi?

Ya yağmur?
Toprağa düşen her damla Elif Elif diye sayıklar!

Kırmızı Körüklü Otobüs

Öyle ihtimaller denedim ki sana;
bir keresinde bütün paramı o eski kırmızı körüklü otobüste
günlerce sensiz İstanbul'u gezmeye vermiştim.
Dünyadaki bütün teyzelere yer vermek için,
dünyadaki bütün teyzelerden
'Allah sevdiğine kavuştursun yavrum' duası alabilmek için

Sevdiğim;
Sen gözlerine sürme çektiğin vakitlerde
ben boğazı düğümlü bir şiir yaşıyordum...

Bakışların

Ve her şeyi biraz da şiirleştiren o bakışların...

Kalemi alsam elime, değdirsem kâğıda;
bir adını yazsam Elif diye,
ömrümün en güzel şiiri olur!

Elif diye yazılır; cana nefes, kalbe şifa, Rabb'e yol diye okunur..

Gözlerinden sonra her şey şiir oluyor,
ben zaten artık şiir yaşıyorum!..

Elif gibi Sevdik

Sonra yandık on yıllık bir sevda ateşinde,
ne eller kalem tutar oldu ne gözler kurur,
boğazdaki düğüm kitledi nefesimizi, şiirler dardu.
en son, Elif gibi sevdik dedik kitap oldu...

Kuzineli Soba

Ben hariç bizim köyde bütün çocukların
elinde bir yanık izi vardır,
merdiven altı kuzineli sobalardan kalma...
Bizim sobamız büyükçeydi
ve radyolu odanın ortasındaydı öylece.
Akşamları odada dedikodu yapan köy kadınlarına aldırmadan,
cayır cayır yanardı köyün sevdalı uşakları gibi...

Uslu çocukmuşum ben,
sağda solda konuşulan sevdalıklarımız olmamış hiç,
bizim köyde elinde yanık izi olmayan bir ben varmışım...
Sonra daha çok küçükken büyük şehire gelmişiz,
ne işimiz varsa petek dolu evlerde, bilemedim.
Ne dalga sesi duyabildik geceleri balkonumuzda,
ne ayağımız bastı toprağa,
ne de kahvaltıya domates toplayacağımız bir bahçemiz oldu.
Böyle hayat mı olur? diyeceksiniz, olmuş işte...
Sinmişiz koca şehrin bir köşesine, usulca yaşamışız...

Sonra yeşil gözlü bi martı gördüm bu karanlık şehirde,
anladım çocukluğumun niye usulca ve yanıksız geçtiğini,
meğer elimin temizliği yüreğimin yanışını beklemesindenmiş.
Çocukluk değil, sevdalık yaşamayı beklemişim...
Kuzineli sobada elimi yakmayı değil,
yeşil gözlü bir martıda hiç olmayı beklemişim.
Bir çift göz kuzineli sobada unutulmuş kestanelere çevirdi bu yüreği

Sevdalık geldi bana anne,
kuzinesinde sağı solu yanık kestane tadında.
Elektriksiz altı saman dolu bir yayla evinde
köyün horozuyla sabah ezanına uyanma tadında,
koca şehrin ortasında kuzineli bir soba tadında bir sevdalık...

O Çocuk Seni Seviyor

Sadece durası geliyor adamın,
sadece batası geliyor güneşin,
hani elden gelse ne o doğacak ne ben.

Durası geliyor zamanın,
inip ışıktan yanıma gelesi geliyor.

Iraklardan görüp sönesi geliyor yıldızların.

Bitesi geliyor havanın ciğerime doldukça,
donası geliyor suyun kanıma girdikçe.

Bütün evrenin karadelikler oluşacak kadar,
bağırarak söyleyesi geliyor benimle birlikte,
boğazımdaki düğümün arkasına sinmiş o sözü.

Ve tüm bunlardan sonra,
Allah'ın bile diyesi geliyor;

O çocuk seni seviyor!

Not: Bu şiir yazarın çocukken sevdasını yüreğine sığdıramayıp ka döktüğü ilk şiirdir...

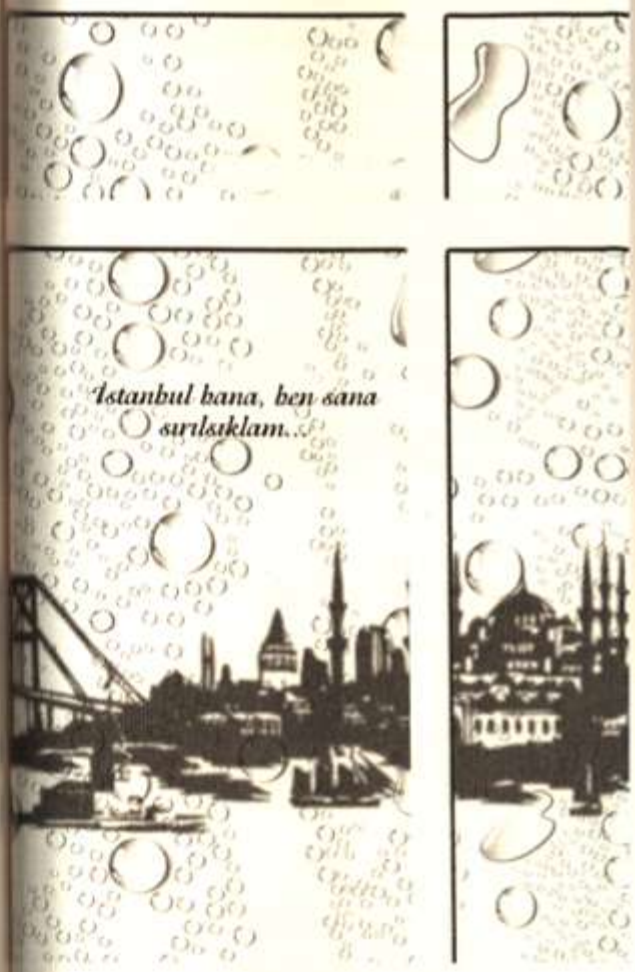

Küçükken Belliymiş Benim Adamlığım

Küçükken belliymiş benim adamlığım.
İlkokul öğretmenimizin verdiği fişleri toplar eve getirirm,
okumayı sökünce de kesip kesip,
ilk yeminimi seni sevmeye etmişim...

Küçükken belliymiş benim adamlığım.
Geceleri seni düşünmekten ezberleyemediğim duaları,
sabah beni okula götüren babamın eline uzanmış yolda rler,
öğlen de yarım gün oruç tutan akranlarım çorbasını içer
niyetlenirdim gözlerine bakmaya.

Küçükken belliymiş benim adamlığım.
Yaşıtlarım yarım gün oruç tutardı o zamanlar,
onların oruç kaçamaklarında başladım sana şiir yazmaya
yıllar oldu, anladım kafiye falan hikâye,
hiçbir şiir seni geri getirmeyecek,
Ama bütün şiirler sana gelecek her satır ve sayfada...

Önden karacepli önlük giyerdin,
sen ebeyken ben saklanmazdım,
öyle adamdım ben küçükken,
bayram harçlıklarımla sana toka aldığımı hatırlıyorum,
ve en fazla dizine gelirdim koca adamların.
En fazla dizine geldiğim koca adamlar,
seni sevdiğim kadar hiçbir şeyi sevmemişti.

Küçükken belliymiş benim adamlığım.
yaşıtlarımın yarım gün oruç tuttuğu günlerde,
yazmıştım sana ilk şiirimi...

Gelsin

Ama yine de sorsalar gelsin mi diye
yanacağımı bile bile,
gelsin derdim...

Gözlerim Sımsıkı Açık

Sanırım özlemek ilk kez bende geçti yerleşik hayata,
hem de devir sanal göçebe duyguların devriyken.

Gündüzlere alışamadım, vefasızlar sanki,
gözlerim sımsıkı açık, onlar yine de gidiyor.

Hayat beni sahiplenmeye çalışıyor,
yalnızlıkla karşılık veriyorum.

Adımlarımı kısaltmaya çalışıyorum artık.
Hareket bana korku veriyor,
senden uzaklaşacağım aklıma geliyor hep.
Cennete gider misin deseler,
soracağım ilk şey 'sana yakınlığı' olurdu herhalde.

Doğayı sevdim ben, doğmayı bir de. Peki ölmeyi neden s
dediler, ölmek çemberi yeniden başlatmak değil midir d
Ölmeyi de doğmayı da ayırmadan sevdim. En çok aşkı s
ama. Başıyla sonuyla tam bir çember.

İçimden, çıplak ayakla toprağa basmak gelirken,
reklamlarda gördüğüm pabuçlarla betonlarda yürüyorum
Allah'tan uzaklaşmam için çevremdeki her şey son sürat,
O'na yakınlaşmam için ise gözlerin yeter.

Eksik Yanım

Dokunduğu yerden yakıyor kelimler önce yüreğimi,
sonra dilimi!
Nasıl bir tezat ki...
Hem sevmek, hem ölmek aynı şey olabiliyor?
Gitmek kalmakla nasıl buluşabilir ki?

Artık bilmekten de geçiyorum bazen,
sadece nefes alıyorum ama öylesine...
Şuur denen şey bazen kayıplarda...

Bir secdeler anlıyor halimi,
bir başım orda eriyor huzura.
Orda ıslatıyor seccademi,
gözlerimden gökülen sessiz kelamlar.

Bir esinti her vakitten sonra
biliyorum ki âşıklara dokunmak gereksiz,
duan eksik olan sol yanıma düşüyor!

Kayboluyorum

Seninle derinleşirken ben kayboluyorum içimde.
Kelimelerden köprüler kuruyorum şehrine.
Sol yanımdan sol yanına bir sevda inşaası,
canımdan nefeslerle.
Adını tekrar ediyorum,
tekrar tekrar Elif diyorum.
Dilimin duası,
gönlümün rızkı,
Rabbime yolum.
Şükrüm.
İçimin sıcağı.
Her kelamın gönlümün sadakası gibi.
Her sadaka sana bir adım daha kavuşma ihtimali...

Sonra soluma dokunuyorum,
sızım oluyor.
'Sen' sızımı da seviyorum...

Ayet ayet bastırıyorum içimin acıyan yanlarını.
Aşkı aşka katıyorum.
Aşktan gelen, Aşka gider biliyorum.
Yazdıklarım şimdi kül hece,
yürek yangınlarından dilin ucuna düşen.
Seninle derinleşirken ben kayboluyorum içimde.
Candan geçip canına soluk arıyorum...

Duam bu ya;
bu dünya da vuslat nasip olamasa bile
ahiretime yazılasın istiyorum...

Seni Unutmak

Ne çok yaşamak telaşı vardı. Hiçbir zaman bu telaşa alışamadım. Belki bilinçli olarak alışmak istemedim. Bu dünya gözüme hep hüznün bir perdesi gibi göründü. Sanki sonunu gören birisi kadar eminim ki bir gün perdeler kalkacak. Küçük kardeşim, büyük abim yemin ederim ki bir gün bu perdeler kalkacak. Zerre kadar adam saydıysanız beni bana güvenin bu perdeler kalkacak. Ve bu dünyadan sıyrılmanın en büyük imtihan olduğunu anlayacağız.

Herkesin ayrı bir derdi var işte. Adam derdidir derler. Neyi dert edindiyseniz kaderiniz de o şekilde yazılmıştır. Benimse aşina olduğum bir Elif yalnızlığım vardı. Kavuşamaması bile ayrı bir sevdaydı. Nakış nakış işlendi temiz yüreklere. Benim için, yüzüme tebessüm için gel demiyorum uzaktan da olsa bir oku bu sevdayı.

Seni unutmaya çalışmak,
en fazla
sana benzeyen bir şiir okuyana kadar...

Demli Çay

Uykularım bölük pörçük!

Uyuyasım bile yok senin yokluğunun ömrüme işlediği saat-
den beri. Geceler ıslak satırlarımın arasına gizlenen hayal
dolu. Dua ekliyorum her cümlemin sonuna kâh yazarak, h
sessizce susarak...

Kalem elimde nokta nokta koyurum. Manasız da olsa el'n
değdiği her yazıda isminin ırağında kalamıyorum.

Bazen sırf seni rüyamda bir kez daha görürüm diye uyuyo
Gözlerimi öyle sıkı kapatıyorum ki, açılır da seni göremem
diye. Bu ihtimal bile uyumadan kabus gördürüyor. Kaç ge-
ler o en çok sevdiğim demli şekersiz çayı bile içmiyorum
da senden yadigarken... Uyuyamam, uyuyup rüya da olsa
göremem diye...

Hani vuslata sayılı saatler kalsa rüya gibi gelir ya, rüya gibi
gelsen. Uykumu ömrümü paylaşsan.

Ömrümü ömrüne katsan...
Demli çayım, senli yanım olsa...
Şiirler vuslatımızla son bulsa...

Şarkı

Bazen gerçekten sevdiğinizin yolundan gitmenin bedeli,
onun dışında kalan herkesi kaybetmek olur. Yalnız kalırız
ama o öyle yanımızdadır ki onsuz da olsak kalabalıkta ve
huzurlu hissederiz. Bazen sevdaya bizim gibi bakamaz ve
gösterdiğimiz sevgiyi kaldıramaz ise bir gün gider. Yalnızlık
dediğimiz şey o zaman başlar. Bir sevda yalnızlığı olarak
tanımlarız bunu.

Oysa ki seven gider mi? Belki de Rabbimizin bizim için
daha iyi planları vardır. Başka ve uzak bir şehirde bizimle
aynı anda aynı şarkıyı dinleyen 'O'nun için saklıyordur
yüreğimizi başkalarına. Belki de bazı gidişler bundandır,
haktandır, şükre karışmalıdır.

Sevdiğin renkleri biliyorum,
sevdiğin şarkıları da.
Sevda nedir?
Sevda, senin sevdiğin bir şarkıyı dinlerken,
senin de o şarkıyı dinliyor olma ihtimaline bağlanmaktır..

Ben Özledim Galiba Seni

Geceler öyle aynı gibi ki o limandaki temmuzla,
sanki her kayanın arkasında sen.
Her şehir, her yol, her tebessüm ve her Trabzon sen,
doğru şey için yapılmış, yanlış denizde yüzen,
ne idiğü belirsiz avare bi kayık gibiyim...

Bu hapis hayattan firar seyahatlerinde bile kafese kitli bi
kuştum.
Derin bir özgürlük ve koca bir çelişki,
özgürlüğe giden bu yolda sensiz kalmak gibi aynı.

Ne zaman bitecek bu yol
ve özgürlük esecek artık dışarıda,
üşümem korkma, senin olduğun her yer zaten ılık.

Bir şarkımız yoktu hani, birlikte söylemediğimiz,
işte onu bile çok özledim.
Yokluk özlenir mi, yapmadıklarımızı bile özledim.

Gelecek geçmiş birbirine girdi bu kafada,
En son ne zaman ağladın desen, az sonra diyeceğim,
Ama seni hep sevdim ben...

Bahçesindeki çiçekten habersiz insanlar,
7 senelik kokun burnumda 8'e yelkenli.

"Olmayan bir sevgiliyi inatla beklemek; utandırmaktır aşkı,"
derler.
Varmak için yürümüyorum ki zaten.

Geçende, komşunun oğlu bir soru getirdi.
Hani küçücük çocuğa Hasan ismi verilir mi diye güldüğümüz.
Çiçekleri ayakta ne tutarmış diyor,
Kohezyon... ve birden aklıma geldin,
Aşk yaz dedim, aşk tutar ayakta.
İnsanlar, sana inandığım kadar Allah'a inanmıyorlar.

Ayırt edemiyorum artık gerçeği,
biliyor muyum cevapları, yoksa onlar da soru mu aslında,
çok korkuyorum senden uzak bu yol hiç bitmezse diye.
Özgürlük esmezse diye dışarıda.
Senin olmadığın her yer soğuk,

Seni çok özledim,
çok,
gerçekten çok özledim,
'gerçekten' de çok özledim!

Kelimeler

Seni tabirde kelimeleri dizmek çok zor.
Şair diyor ya adında gördüm harflerin gülüştüğünü.
Yüreğimin içindekiler ömürlük bir şiirin yazılmamış hece_ -
Elif...
Satırlara sığdıramam!
Ne kadar hakkım varsa hepsini seni yazmakta kullanırım.
Duam tamamlar ötesini...
Gözyaşım sular cana bata bata büyüyen sevda kelimelerin
Öyle ara ara dökülür kelimelere dile.
Kuru toprağa düşen yağmur tanelerine bakın,
ardından gelen şükür gibi anlatır seni.

Biraz da mahcuptur benim kelimelerim.
Öyle saklar ki seni, ipek böceğinin ince ince dokuduğu o[illegible]za gibi...
Bazense küçük bir çocuk gibi utanır işte.
Al al olur yanakları.
Bir görsen sen olan halimi,
bir yanı koca bir yangın olan halimi.
Yüreğimde öyle bir sevgi var, dile düşünce dili yakar.
Ruhum yorgun düşmüş,
sevmekten değil,
Sevmenin hakkını verememe korkusundan.

Hep bir dua halidir adın.
Aklıma gelişini seveyim.
Duasız, şükürsüz bu hali nasıl geçeyim.
Biliyorum ne yazsam her kelamın gerçeği de manası da sana çıkacak.
Bir kelimen cennet, bir susman kor ateş bu yüreğime.

Şiir veya kelâm yazmak değildir.
Bazen bir bakış, bir gülüş, bir utanış, bir saçamalık, bir sakarlık, bir gözyaşı bir dua ve en önemlisi de Allah'a emanet ediş...
Hep O'na en güzele,
emanetleri emin olan Allah'a emanetsin...
Sevdiğim..
Ilk yağmurum, dua halim...
Can hecem...
Sükûtum...
Sabrım,
Bi'tanem...
Ne söylersem söyleyim içimin içi...
Kalbe dokunan senken kelimeri senden uzağa nasıl bırakayım.
Can özüm.
Seviyorum...

Helallik

Yâr,
bütün şiirlerime sebep ettim seni,
hakkını helal et...

Elif

Her nefesin, her sözün, her kelimenin başıdır Elif...
Ne kadar uzaklaşırsan uzaklaş,
geriye döndüğünde gördüğün ilk harftir O.
Satırda da, hatırda da en yüksektedir...
Besmele çeksen Elif'tir,
baksan da bakmasan da, varsan da varamasan da Elif'tir,
esresiz de ötresiz de Elif'tir...

Ya da adı her neyse,
geceleyin kalabalıkta da olsan seni köşeye çekip
gözlerini dolduran neyse artık,
adı her neyse onun...
Sanki her yolda yalnız yürüyormuşsun gibi hissettiren,
dağın başına da gitsen,
deniz kenarındaki martıların sesini kulağından sildirmeyen,
sarılamazsın kimseye, ya ona benzerse diye,
kaldırımlarda yürüyemezsin artık,
onunla hep kaldırımlarda yürümüşlüğün gelir gözüne,
hastalıklı bir mide dünyanın en taze meyvesini bile nasıl kabul etmiyorsa,
onsuz kalp de artık bu dünyalık değildir...

İnsanlar vapurun arkasında martılara simit atarken,
sanki uzaklardan bakarsın her şeye,
sanki uçmak istiyorsun ama uçamıyormuşsun gibi...

Unutamazsan,
hep yağmurlu gibi geliyorsa sana hava,
her gece boğazını düğümün dibinin dibi gibi hissediyorsan,
koca şehrin merkezinde köy kokusu geliyorsa burnuna,
gördüğün her bulutta çizdiğiniz anılar canlanıyorsa,
ve her şiirin sonunu onunla bitirmek istiyorsan.

Artık şiir olmuştur senin sevdan,
kafiyesi 'Elif' olan...

Murad

Ben şiir olsun diye değil,
Allah dua sayar,
murad eder belki diye yazdım seni...

Eğer

Penceremin önündeki martılarda bile
yıllardan kalma tanıdık bakışlar,
hepsi halimden haberdar.
Geceleri birlikte yazıyoruz bütün ayrılık şiirlerini,
şiirli bakışlarına vurulduğum,
güzelliğinde hiçbir rastlantıya inanmadığım kadına...

Gözlerim bakmak için değil, özlemek için sanki,
belki bir gün okursun diye yazıldı bu kitap.
Mısralarımı sensiz, yaşlı gecelerde ettiğim
yeminlerde sakladım,
ve okuman için değil sensiz yaşayabilmek için yazdım,
sensiz geçen saniyeleri senle doldurmak için...

Sorsalar iyiyim derim,
eğer bir lokma unutursam seni,
haram olsun ellerine dokunmuş tüm hatıralar...

Eğer sonu bir bahar gününe çıkmayacaksa bu şiirlerin,
haram olsun kafiyesi olduğun tüm mısralar...

Eğer senle yürümeyeceksek tekrar,
haram olsun bana,
şubat günü gelinlik giymiş tüm İstanbul sokakları...

Nur çukuru " Gamze "

Derdin, yılları biriktirip tek mısrada yazmaktır,
aynı mısra da sen ve ben ihtimaline yazılmaktır.
Yağmurun yağması,
yağmurun nefes kokması,
her yerde görmek gibi;
Elif diye yazılmış aynı kafiyeyi...

Sonra bir bakarsın,
bütün bilgilerin, bütün yollar,
ne roman ne hikâye,
namazdan sonra şiir okuyan bir çift gamze...

Seninle en çok namaz kılmayı seviyordum,
dua ederken yüzünde beliren
o nur çukuru olan gamzelerin yetiyordu
namazıma huşu katmaya..

Bile Bile

Her kafiye boynuma zincirdi, intiharımdı,
eğer yazarsam unutamayacaktım,
yüreğime kazınmış kokun kâğıtlara tescillenecekti,
acımadım kendime,
hayatım boyunca unutamayacağımı bile bile,
yüzbinlerce insana ezberleteceğimi bile bile,
Elif gibi sevdim dedim,
sana olan bütün ihtimalleri yazdım...

Sahibine

Biz güzel gözlere değil, gözleri güzel gösterene vuruldu
sözle cezbedene değil, sükûtumuzu anlayanla olduk.

Süsle olmaz bu işler, alnında secde izi yoksa eğer,
senin için her şeyi yaparım diyene biz sade ezanı sordu

Seni Allah için Seviyorum

Cevap verecek sözüm kalmamıştı,
Sözüm belki de ilk kez bu kadar kalmamıştı,
Saatin bile yorgunluktan uyuduğu,
Nefislerin bile korkacağı kadar karanlık bir anda
Benim için alnını secdeye koyan bir cennet kuşuydu o.

Mutluluktan boğazımda oluşan düğümdü,
Göremeyene, Cennetin ispatı,
İnanmayana, Allah'ın ispatıydı.

Cennete gidersem soracağım ilk şeydi O,
Ne sormamı bekledi, ne Cenneti
Bu dünyada bana verdi 'Kimya'mı...

Eskitmekten korkar insanlar, söylemek istemezler ya
Ben söylüyorum,
Her anı, her nefesi, her yudumu mucizeye çeviren 'sen' de
eskimeyecektir bu söz,

"Seni Allah için Seviyorum!"

Geceler

Geceleri neden uyumuyorsun dedi,
Uyumak mı?
Teheccüdden sonra seni düşünmek varken,
Geceler uyumak için fazla güzel değil mi...

...uyusam bile teheccüde kalkmak ve kısa da olsa rüyamda görmen içindir. Yoksa geceler ıslak kâğıtlarının secdelerin zamanıdır. Seni Rabbime anlatmanın, seni Onlara istetin, her gece olduğu gibi, her yağmura sakladığım gibi, hep sana eklediğim dua gibi... Seni sadece Rabbimden istediğim anlış anlarıdır.

Şimdi uyumak mı dersin?..
Uyumak delilik sevdiğim...

Uykusuz kalmak bizim gibi gönlü aşkla yanıp gece kalevi coşturan sadıkanelerindir. Geceler uyumaktan değil bile yok uykuyu haram sayıp ibadet etmekten geçer.

Gece sevdanın uyandığı, nefislerin uyuduğu vakittir!

İlk Gün

Adı elif olan her şeyi ona benzetmeye başladıktan sonra
nokta konmuştur.
Cümlelerin hüzünle başlayıp sessizlikle bittiği yerdesindir artık.
Hiçbir yer,
hiçbir insan,
hiçbir deniz dalgası,
hiçbir martı sesi kesmez artık seni.

Belki bir yağmur,
onu ilk gördüğün günkü gibi yağan...

Sadakat!

Sevmek kıyısına yaklaştığın bir uçurum gibi değildir. Yuvarlanan kayalar da kalp değildir. Kaya bile dağılırken ah kalbin hali nice ola. Kimseyi bu korkuyu yaşatacak kadar o kıyıya sürüklemeyin. Sevmek içinde korkunun barındığı nefsani duygulardan sıyrıldığında hakikatte ki boyutuna ulaşır.

Sadakat şimdiki zaman sevdalarının eksik yanı. Gözlerine baktığımda gözlerin bile beni öyle sarmalı ki kollarından ziyade, bileyim o gözlere başka bir yüz değil hayal bile girmesin...

Bileyim ki namazlarından sonra adım geçsin, bilirim ki ruhuna dahi başka biri değmez.

Öyle bir niyetle başladım ki bu sevdaya bile bile yanmayı seçtim bu dünyada. Kavuşmak bu dünyada yalan olsa da, ben sadık olup ahirete bile yüreğime eş seni seçtim.

Allah'a kullukta, sana sevda da sadakatim eksik olursa aldığım nefes zaten haram...

Şimdi sadakatim iki cihan tek sevda.

"Sevdiğine sadık olmayan Allah'a da sadık olamaz."

Özlemenin de Vakti Olsa

Namazlar gibi vakti olsa seni özlemenin ?
Alırız abdestimizi,
yalandan yağmurlu İstanbul gecelerinde,
özleriz adam gibi...

Senden gelsin cennet yolu, hep bir olalım...
Allah'ın izniyle, Hayy'a gidelim...

Öyle bir duam olsan ki;

Yüreğimin, aklımın, dilimin, elimin... Tüm uzuvlarımın en temiz yanlarıyla seni istesem Rabbim'den.
Sen de öyle bir gelsen ki, gelişin cennete yolum olsa...

Ne harama, ne yalana, ne ziyana buluşmadan bir tek, yegâne gidişimiz Hayy'a olsa...

Kuran'ı Kerimi 6666 ayet indiren Rabbim, her ayetin hükmünü yüreğimize değdirirken, elbet aşkın yolundan bizi de, kendine kavuşanlardan kılar. Biz sevdayı O'ndan rızık bildik. Kulun kula aşkını, yaradandan ötürü sevdik.

Ah biçare gönlüm devasını bi tek Hakk'ta arar.
Yollar çok olsa da aşkın yolunda varışını Hayy'a yorar...

Aşk

İki aşkım var bu dünyada.

Biri günde beş vakit,
biri ömrümde tek vakit...

'O'

Allah'ın istediği kulu hayal ediyorsun sonra bakıyorsun kendine.
İnsan düşünmeye bile utanıyor.
Yaptıklarından utanıyor.
Yediklerinden, içtiklerinden utanıyor.
Bir Filistin haberi televizyondan, elimizde *malum* içecek,
midemiz gaz dolu üzülüyoruz kardeşlerimize.
Hayırlı iftarlar Türkiye.

Rabbin istediği Kul'a bakıyorsun,
hiçbir benzerliğimiz yok,
hiçbir hak ediş yok kardeşim.
Burnumuzun ucu yanıyor kardeşim utancımızdan.
Baktığımız yerler net değil, gözlerimizdeki yaştan.

Betonlara basmak bizi değiştirmiş kardeşim.
Güneşin nereden doğduğunu bilmeyen insan var.
Toprağa ihtiyacımız var kardeşim, biraz da mezara.

Şu üniversiteden mezun oldum demek artık
koyuyor bana, kurbanın etini pazarlaması gibi şu
vasıflarım var demek koyuyor. Modern köleler gibi
CV'lerimiz var kardeşim, hepimiz günde 8 saati-
mizi kiralıyoruz patronlara.

Öyle bir açmaz ki,
konu dönüp dolaşıp gafletimizin sınırlarına dönüyor.
Yapmak istiyoruz ama neyi bilmiyoruz.
Bilsek de;
Anne nasihati sigortalı işimizi kaybederiz diye korkuyoruz
Bilmek de koyuyor bilmemek de, sonuç yapamamaksa...

Daha kötüsü ne biliyor musun kardeşim,
Acımız dünyaya geri dönünce morfinleniyor.
Gözyaşlarımız timsahlaşıyor,
kendimizi mutlu hissediyoruz,
vicdan sızlamayınca yolumuz doğru sanıyoruz,
yanlış vicdan sızlamaz kardeşim.

Saygınlığımızı umursuyoruz,
Birilerinden öğrendiklerimize kuruyoruz dünyamızı,
gereksiz o kadar şey hayatımızın hedefi haline geldi ki.

Umudumuz var mı kardeşim?
Avamdan uzak durmak mı umudumuz?
Din tüccarlarından ve Dinsiz tüccarlardan uzak durmak

Ne zaman değişeceğiz biliyor musun kardeşim?
Acı çekmek,
değişmekten zor geldiğinde,
değişeceksin.

ve ben,
artık burnumun acıdan yanmasını istemiyorum kardeşim,
ayaklarıma, parmak uçlarıma serin sular istiyorum...

Elif gibi Sevmek

Elif gibi Sevmek,
gözlerine bakıp o derya denizden çıkamamaktır,
Ayrıyken nefes alamamaktır,
Onsuzluğu düşündüğünde kıyametini yaşamaktır
Elif gibi Sevmek !

Elif gibi Sevmek,
Sevdiğinin gözlerinden geçmektir tefekküre,
Aşk'ta taklidi değil hakikati bulmaktır..

Elif, kul Aşk'ı değil hak Aşk'ıdır.
Elif gibi sevmek Elif gibi dimdik Hakk'a sevdalanmakt
Elif gibi sevmek yaradanı sevmektir.

Sevmelerin en güzelinin adıdır Elif gibi Sevmek,
Elif gibi Sevmek,
Varlığı bir olan Allah'a şehadet eder gibi Sevmektir...

Haram Olsun

Dualar ayrılır mı hiç?
yarım dua olur mu?
yarım ayet?
yarım nefes olur mu?
namaz yarıda kesilir mi?
yarım bırakılır mı hiç oruç?
Medine yolundan yarıda dönülür mü?
yürek emanetine ihanet olur mu?

Yâr,
Haram olsun bu sevdayı böyle yarıda bırakırsak eğer,
Haram olsun nefesin yanımda değilken atan bu kalp,
Haram olsun binlerce gözlerin dolu karanlık geceler,
Haram olsun yıllanan gözyaşlarım...
Vav oldum, Elif gibi sevdim,
Yazmayı bıraktım, şiir yaşar oldum...

Hadi gel sevdiğim, bu ayrılığa tövbemizi birlikte edelim...

Özlemek

Bazen gerçekten sevdiğinizin yolundan gitmenin bedeli, onun dışında kalan herkesi kaybetmek ile sonuçlanır. Yalnız kalırız ama O öyle yanımızdadır ki kalabalık ve huzurlu hissederiz. Peki ya sadece o yeter dediğimiz giderse? Bazen sevdaya bizim gibi bakamaz ve gider gösterdiğimiz sevgiyi kaldıramaz ise bir gün gider. Bütün dünya gitse bir şey olmazken O gittiğinde yalnızlık gelir üzerimize. Sanki dünyada yapılabilecek her şey bir anda yok olmuştur ve sıkılmak en büyük hobimiz olmuştur. Sanki bütün şairler, yazarlar ve sanatçılar konuyu biliyormuş gibi size yazmaya başlarlar. O'nu hatırlatırlar size.

Yalnız kalmak gibi,
sanki yıldızlara bir Elif miktarı yakınmışçasına,
bir kelebeğin ilk günü gibi asgari bir umut,
26 yıla inat altmışiki okumak gibi seneleri,
her şarkıda şair kesilmek, ister istemez...

İnsanlara yabancılaşmak, martılara benzemek gibi,
seni özlemek yalnızlığın dibi.

Sorun

Sorun ne biliyor musun?
Sorun, senden ayrı olmak değil,
Sorun, senden ayrı olup
sanki hâlâ seninleymiş gibi yaşamaya devam etmek...

Sorun dememek lazım belki de. Allah için seviyorsan yârin bıraktığı her acı seni Rabb'e meyl ettirsin ve;

Allah'a dönüp ne büyük derdim var diyeceğimize,
derdimize dönüp ne büyük Allah'ımız var diyelim.

Ne dert kalır geriye, ne de bakmak geriye...

Cenneti Beklerken

Gözyaşlarım dünya vuslatını haber vermez belki ama,
cennette seni gösterecek bir parça günahımı silse yeter ba[illegible]

Nefes

Şi[illegible]mdi değil
Y[illegible]ılları bitiremediğinde değil,
Sa[illegible]niyelere hapsolduğunda hatırlayacaksın beni.
H[illegible]uzursuz olduğunda değil,
Nefessiz kaldığında hatırlayacaksın beni.

... ah bu değer bilmez yanlar,
varlık varken şükürsüz haller,
bilinçsiz buhranlar.
Neyin kaybını vermeye uğraşıyor ki insanlık.
Neyin modası, sevmelerin anlık olması.
Sonra iç çekişlerin yüzlere yayılması.

Öyle çok kayıplar veriyoruz hiç uğruna.
Kaç bombanın daha atılması gerek Gazze'ye,
kaç ateş daha düşmeli Bağdat'a,
kaç çocuk daha ağlamalı haketmediği bir acıya,
kaç can daha ölmeli...
ve kaç kez gitmek gerek, kaç kez incinmek...
Saymaya kelimelerin yetmeyeceği
dünyaya cehennemi kuran ziyanlara..

Şimdi soruyorum Yâr;
Hamna düşmem için illa nefesinden mi geçmen gerekecek?

Hasretinden yandı gönlüm

Sana bakma hayalini öyle güzel kuruyorum ki,
dünyanın en güzel çocuğu oluyorum o an,
dünyanın en güzel oyuncakları veriliyor sanki,
senden sonra kimseye dokunma cesareti gösterememiş ellerime...

Geceler ardı sıra sevgililerimdi senden sonra,
hiç uyutmadılar beni,
nöbetçi gibiydiler, seni hatırlatmaya...

Yokluk hal oldu bende,
Dokunabiliyorum, konuşabiliyorum yokluğunla.
Bir tek yaşaması zor geliyor..

Arefesinde annemin yeni giysiler aldığı bayramların bile tadı yok.
İstanbul'un havası da sevdalı sanırsam, bir tuhaf senden sonra.
Bozulan komşulukları da insanları da havayı da trafiği de,
Her şeyi sana bağlıyorum,
Sen gelsen düzelecekler sanki...

Gelirsen eskisi gibi olacağım söz.
"Hasretin bol malzeme çıkardı, şiirlerime yaradı,"
diye ilk esprimi yapacağım...

Haftanın en sıcak günü çıplak ayaklarla çimenlere basacağız
eskisi gibi.
Bostancı sahilinde güneşin nerden batacağını tahmin edeceğiz yine.
En uzun kahkahayı kim atacak'ı oynayacağız kalabalık yerlerde.
Mütemadiyen gittiğimiz Kaşıbeyaz'ın önünde elimizde kuru
simitle herkesten mutlu olacağız.

Martılar simitleri bırakıp bizi izleyecekler, vapurun arkasında her zamanki yerimizdeyken.
Yine erkeklik yapıp Ikea'daki bütün örnek evleri alacağım sana.
Abdestsiz birbirimize bakmaya kıyamayacağız yine,
Bu sefer olmaz demeyeceğim, bana limon yedirip fotoğrafımı çekebilirsin,
Söz, ellerin ellerimdeyse, yağmurdan korkmamaya devam edeceğim,
En büyük zevkim, senden Kur'an'ı dinlemek olacak yine,
Hafızsın, aşkı en çok sen hak ediyorsun,
Kim sevdiğinin sözlerini noktası virgülüne ezberinde tutar ki senden başka.

Hasretini aldatmayı denedim aslında,
seni unutturabilecek bir sevgili..
Kalu Bela'da "Elestü bi Rabbiküm"e verdiğim cevaba adadım kendimi.
Bu tarafta olmadıysa da ezelde hak ederim belki seni...

Hasret, olgunlaştırır İlmel-yakin ise,
Hasret, acıtır, Aynel-yakin ise,
Hasret, kelebeğin bilmek için güneşe gitmesi gibidir
Hakkal-yakin ise,
ne kanat bırakır ne düşünce...

"Kodu telefonunuza okutarak şiirin seslendirmesini dinleyebilirsiniz"

Bir Hüzün Hastalığıdır Şiir

Bir hüzün hastalığıdır şiir,
devası,
gözlerine vurulmuş bir adamın kâğıdı sevmesidir.

Başka türlü geçmez çünkü,
bir eline çay alırsın,
kulağın yağmur sesine rezerve,
diğer elinden nakaratlar döküllür,
gözyaşına buruşuk kâğıtlara.
Anlaşılmana gerek yoktur çocuk,
anlamazlar,
sen seversin,
onlar yazıyor sanırlar...

Cennete sen gitsen yeter,
Ben gözlerindeyim zaten...

Bilirdim bu dünyanın fani olduğunu. Hep dediğim gibi alışamadım zaten şu yaşamak denen soluk verme telaşına...

Ve bana yaşamanın içinde cennetin yeniden olduğunu inandıran gözlerini gördüm. Yeşil bir okyanusa dalıp, tatlı sular içtiren o cennet gözlerini. Her kelime de gözlerini yazamasam da, her gözlerimi kapadığım da aklıma gelen en güzel şeyi; seni. Satırların dönüp dolaşıp durduğu en güzel noktam 'Elif' iken, bakışım bakışında cennete meyilli.

Seni Sevsem Şehirlerin Yeri Değişir mi?

Bu gece öyle özledim ki seni,
Koca şehrin yerini değiştiresim geldi.

Tevafuk

Bir kâğıt bir kalem öncelikle Allah yazmalı ki, bundan sonra yazacağı kelamlar O'nun aşkından nasipsiz kalmasın. Yazılan her sevda sevda Rabb'in yüreğe bir lütfudur çünkü.

Şimdi kelimeleri döküyorum ya kâğıda bazen kâğıdın ötesine geçiyor hislerim. Yazarken ki ihtimalleri koşup sende yaşayasım geliyor. Kısacık ömür. Doğumla ölüm arasında bir nefeslik hayatı, bir nefislik hayat olarak yaşarsak dağlanmaz mı yüreğimiz? Ah be yâr, yakınken uzak olmak yoktur bizde. Yakından da yakın vardır. Bir dua anı kadar. Bir secde hali kadar. Ellerini kaldırırsın şehirler ötesinden yârin eline değer. Hele ki Aşk "Sübhane rabbiye'l-a'lâ" deyip alna deyince kalır mı perde, kalır mı uzaklık? Öyle çok eksik hissediyorum ki bazen, dünyanın o boş telaşına kapılınca. Sonra bir dua daha yüreğimin semalarından yükseliyor. Soframda yüzün, nefesin olsa bir ömür ben doymaz mıyım?

Yazılmışsa bu sevda Hak katında nasip diye,
artık bekletme yâr!

Her gün yeniden özlemeye başlamak çok zor...

Bir tevafuk ol gel yüreğime!

Şiir Yaşıyorum

Bütün ihtimallerin müptelasıyım
gözlerinden kurtuldum derken,
İstanbul'un bütün güzel sokakları sana benzemeye başla
Düşmüşüm bir garip aşka...
Yazınca şair diyorlar,
Oysa ki;
Dokunuyor kelimeler bana...
Adını yazmak düğümlü bir mısra,
Çözmeye çalıştıkça dolanan,
Dolandıkça aşka boyanan...

Bazen yüreğin satır aralarından birkaç kelime dökülür...
Elif'i sevmek Hikmet'e
Siyahı manaya bürümek, beyaza düşer...

Yazmak kesmez oldu artık,
şiir yaşıyorum ben...

Bir Elif Miktarınca

Bir martının boğazda süzülmesini hayal edersin,
öyle kusursuz, içten ve kendiliğinden...
Oysa ki tefekkür yalnızlığındaki dualarının
tek hecesi eksiktir hep...
Bir nefes eksiksindir hep,
bir nefes, bir bakış bazen bir sarılış,
hepsinden eksiksindir, bir elif miktarınca...

Özetiyse bazı şarkılar eksikliğinin,
istemsiz şiirler geliyorsa gözlerinin önüne,
her baktığın yer içten içe buğuluysa eğer,
gönlüne Elif perdesi çekilmiştir bir kere,
gözlerindeki buğuya sarılır yatarsın geceleri,
sabahları da boğazında bir düğüm,
rüyalarından kalma...
Hepsi sana özlemdir, bir Elif miktarınca...

"Kodu telefonunuza okutarak şiirin seslendirmesini dinleyebilirsiniz"

Seni Seviyorum'a Kadar Ne Varsa

Eskiden geleceğe dönüş makineleri hayal ederdim.
Babam o boyla nasıl dengede durur anlayamazdım,
sıcak çay harareti nasıl alır, bitkiler yaşlanır mı?
Bir öğretmen tek bir dersi anlatırken, bir öğrenciden
bütün dersleri anlamasının beklenmesi...

Neyse özetlemek gerekirse,
"Ali topu at" ile başlayıp "Seni Seviyorum"a kadar geçen zamanda bu tip soruları dertlendim herhalde, hatırlamıyorum

Senden sonra;
Senden sonra derken cennetin en fazla ne kadar güzel olabileceğini gördükten sonra,
Soruları bıraktım, sadece Seni Sevmeye başladım..

Artık;
Artık derken cennetin en fazla ne kadar güzel olabileceğini görmemden beri,
bir kabullenme,
suya bakıp kendine benzemeyen suretini kendin olarak kabullenmen gibi,
Bir inanç böyle içi boş, saydam;
Saydam derken gözlerine bakıp cennetin görülmesi gibi
Küçükken zilleri çalıp kaçmam gibi çocukça bir inanç işte.

Öyle bir güneş oldun ki;
sana bakmak kabul etmek oluyor hiçbir şeyi görmemeyi
seni sevmek inanmak oluyor cennete,
cennete derken güzellikte sana yaklaşabilecek tek şeye...

Son olarak da,
Yılmaz abinin dediği gibi sana bakmak biraz da inanmak oluyor Allah'a..

Bu şiirden ölmeye ne kadar kaldı bilmiyorum ama,
içinde bi tek sen olsan yeter,
Seni seviyorumdan sonsuza kadar ne varsa işte...

Bereketli Yağmurlar

Onun ayet ayet gözleri sözcüklerime değene kadar...
Savrulup yüreğine bir kum tanesi hece olana kadar...
Rüzgârlar biriktirirsin içinde,
Hafifçe esmesiyle bile benliğini savuran.
Ve bulutları biriktirirsin gözlerine,
Bereketli yağmurlar bırakan yüreğine...

Ekimi seçersin bakmak için gözlerine
Sevdanın tohumlarını serpmek için...

Temmuzu seçersin, özlemek için terli ellerini,
Yanıp kavrulduğun için...

Her yağmurda,
her gökkuşağında, nefesin yüreğine yettiği her anında,
bir şiir,
bir masal,
bir sevda yazasın gelir sevdiğin kızın gözlerine...
Şükür dökülür,
her mevsiminde aşkı yüreğine değdirene... (Allah c.c)

Yarım Kalan Sevda

Yârim,
belki duayız birbirimize,
yarıda bırakmayalım, haramdır!

27 Sene

ve bazı şiirleri yazmak 27 seneni alır,
vakti vardır aşkların,
mazaretler sunar hayat sana
erteler durursun hayallerini,
yalan sevdalardan anlarsın, vakti vardır sevda şiirlerinin
gençlik acıları lazımdır büyümen için.
ve bazen 27 sene lazımdır sevdanı yazman için...

Elif gibi sevmeye çocukken başladık biz,
bakmayın şimdi okuduklarınıza
senelerce,
en iyi dostumuz yalnızlığa yazdık sevdamızı biz,
gözyaşlarıyla,
27 senede...

Dem, Düğüm

Çayı deminden anlarsın,
yâri ise ayrılık vakti boğazında bıraktığı düğümden...

Çay sensiz demsiz,
Ben sensiz, nefessiz...

Yaşar Gibi Yapıyorsun

En çok da vakte içerliyorsun,
Severken geçen vakit özlerken geçmiyor.
Bazen geçiyormuş gibi geliyor,
hevesleniyorsun,
unutuyorum, artık bitti diyorsun ama acı azalmıyor işte.
Acı içten içe büyüyor.
Bazı şarkılar vardır,
onları dinleyene kadar sürer unutma planların.
Sonra istemsizce denk geliyorsun o şarkılara
günlerden de gece ise midene bi ağrı giriyor,
burnunun ucuna sızı boğazına da bir düğüm.

İzahı yok bunun.
Bir yerden sonra sanki yaşıyormuşsun gibi yapıyorsun iş

Yağdı Yağacak Bir Özlem

Yağmur, Çay ve Şiir dışında hiç bir şeyle dem tutamıyor yürek,
Nasıl elinde ki çay demli ve sıcaksa benim halim de öyle sana...
Ötesi yok işte bu yürek bir sana demli.
Seni, Allah biliyor ya çok seviyorum...
Vuslat yakındır yâr inşallah...

Rabbim nasip etmeden önce sert rüzgârlar estirirmiş. Öyle zor günler geçiriyorum ki. Senden sonra tek bir an gözlerimdeki buğu çözülmedi. Durağan bir ağlama hali üzerimde. Ama inancım acıların üstesinden geliyor. Ben inanıyorum bu sevdaya daha sert essin rüzgârlar, güneşe haber salsın melekler bir gün en tepeye çıkacak, altında iki yürek ellerini Rabb'e açacak.

Güneş batmaya utanacak,
Hikmet'in sol yanına Elif'i yağacak...

İki Kokayız Meşk Eden

Tesbihe mıhlanmış iki çift kokayız.
Aramız açık
Sen Subhanallahı'ı ben Elhamdülillahı'ı çekiyoruz,
Kırasımız, koparasımız geliyor kaderimizi
Aynı sözde buluşmak
Aynı tende dolaşmak için
Ama bir yandan da duaların hatrı.

Çember döndükçe sen bana, ben sana yaklaşıyoruz,
Sırlarla dolu fısıltılarla...

Ağladığında hep senin üzerine düşerdi ilk damla,
Sen 'hu' demedikçe dönmedi hiç bu çember,
Sendeydi biten tüm sorular ve cevapları.

Onu ne zaman özlesem ele alınır meşke başlardık.
Aradaki 97 koka ve bir nifaneyi sarardı aşkımız
Senle başlardı dönüş,
Ağlayarak genelde, devam ettirirdim ifşayı
Meleklerin dikkatinde derin bir tefekkürle...

Sen O'ydun biraz da benim için,
Sana olan sırrım öyle büyük ki,
Nerdeyse,
Bir adım daha atsan sana inanacağım.

Sen bana lazımsın ona inanmam için,
Lütfen
yaklaşmaya devam et...

Yeşil Gözlü Bir Huzur

Sevmek sadece bir yolda vuslata ermek için değil,
bazen kavuşamasan da eyvallah değip yüklenebilmekti sevdayı.

...sevmek bir rızıktı.
Şükrünü eksik yaparsan kayıp gider avuçlarından.

...ve sevmek kelimelerini bu dünyalık
aşkın rengine boyamak değildi.
Sevdayı Yazmak... Dilinden öte yüreğin
rengine boyamaya çalışmaktı.
Aşkın rengini bir kelimelere sığdıramazsın.
Sadece yansıması olur...
Yansıyan dildeyse ziyandır kelimeler.
Yansıyan kalpteyse şifadır kelimeler.

...sonra bir kadını seversin,
sanki bir kalem şiir yazmaya başlar etrafında
o kadar güzel ki,
en güzel kıyısı gibi İstanbul'un,
bir martı karakteri gibi özgür,
kafiyesiz, yağmur kokulu
yeşil gözlü bir huzur...

Ötesi yok artık,
özlemek fetih edilmiştir tarafımdan...

Gitti

Hani o gözlerini temmuz akşamları
İstanbul boğazına yansıyan yıldızlara benzettiğin kız var ya,
sanki boynuna
İstanbul'un en güzel kıyılarının serili olduğu kız;
duana amin ömrüne ortak diye içinden geçirdiğin,
yazarlara özenip, senin için bütün kadınların
cenaze namazını kılarım dediğin kız,
terliklerinle bana gel dediğin,
şiirlerine sebep ettiğin,
heyecanın, hevesin, tebessümün,
oksijenin, kokun,
gözlerindeki mutlu yaşların,
kül olmuş hecelerin,
sabahları heyecanlı kalkışların,
mutluluğa sarılışların,
yalnız geçirdiğin gecelerin,
Mevla'ya yolun,
bütün hücrelerine ayrı ayrı can dağıtan kalbin,
sol yanın, tam sol yanın,
işte o kız,
bugün gitti,
bir daha
gelmemek üzere...

Yaşama dair...

Bile Bile

Her sabah ezanından sonra odama girmeye çalışan güneş,
giderken bıraktığın karanlığı silmeye çalışıyor,
işe yaramayacağını bile bile...

5 Dakika

Hani önünde bir sofra vardır,
bir tek kuş sütü eksik dedikleri,
Karşında da her şeyiyle hazır bir darağacı,
Yani midenle ölüm arasında 5 dakika!
İşte o kadar zordur bunu bilene dünya...

Soruyorlar ya neden,
İşte bundan, bu 5 dakikadan...

Birbirimizi kandırmayalım,
Tuzu uzatmayanla kavgamızın bitmesine
sadece 5 dakikamız var.

Sadece 5 dakika içinde oraya gideceğinizi
bilseniz ne yapardınız?
60 yıl olduğu için mi rahatsınız?

Sevmek

Sevmek hesap işi değil,
sevmek güvenmekti, ait olmaktı...
eskidendi...

Helal Sevda

Vazgeçtiğin her haram dünyalık, imanını arttırır.
Bıraktığın her haram sevda, Helaline yaklaştırır..

Tam Orada

Yeryüzünün en yüksek tepesinden bakıyorsun aşağıya
Güneş olup yeniden doğasın bile gelmiyor artık...

Başlangıçla bitişin aynı noktada olduğuna inanıyorsun,
Ama sona geldiğin noktadan devam edip başlayamıyorsun.

Gözlerin dışında kimseyi hissedemiyorsun...
Bilincin hiç olmadığı kadar açık oluyor...

Grileşen hayata, yabancı kalıyorsun yürürken kaldırımlarında,
Bir zamanlar mavi gözlü bir kızını sevdiğin bu şehrin.

Ölümü ve bitişik yaşadığın hayatı bir görmeye başlıyorsun ya,
İşte tam ordayım!

Hep

Hep sırıttım ben...

Nerde olursa olsun bu beden,
içindeki hep sırıttı.

Farklı olmaya çalışırlar ya,
farklılık ve yalnızlık hep peşimdeydi.

Onlar öldükten sonra hayat var mı diye sorarken,
ölmeden önce hayat var mı, diyordum.

Farklı renkleri sevdim hep,
bana benzediklerinden belki,
belki yalnızlıklarından...

Susacağım

Karanlık geldi bazen,
bazen tek, sesle bazen.
Anlamadan baktım kelimelerine,
saatlerce ağladım
ve korktum yeteri kadar.
Çok uzun bir gece gelecek
ve ben sesimi keseceğim.
Ve anlayana kadar bir daha hiç konuşmayacağım...

Sır

Düşünce gelince yolun ortasında da olsan otur.
Hazır olma kaybetmeye,
sadece kaybedecek bir şeyin olmasın yeter.

Aşk için yaratıldın yorulma rüzgârlarda,
Aşkınla ol hep, yalnız yani.
Allah'ın halkla muhabbeti olmazmış,
Şems'le olur sade.
Düşünce gelince yolun ortasında da olsan otur.
Aşk geldi mi sadece düşün,
bedeninin içinde yorulana kadar düşün.
Bütün sırlar sana açılacak
ve bir sır olarak döneceksin dünyaya.

Mektup

Mezarın korkunçluğu yok mu
yattığımız odalarda?
Biri havayla örtülü biri toprakla.
Rüya, yarı ölü yarı dünya.
'O'nu görmek için
gözleriniz ağladı mı hiç?
İşte ancak
böyle hak eder cenneti yürek.
Mağlubiyet açıkken,
biraz da olsa usülen,
kafa yordunuz mu hiç?
Koca doğrudaki yanlış nefise?
Ne zaman okuyacağız ondan gelen mektubu
yeni bir sevgiliden gelenki gibi coşkulu...

İnci

Karanlığın içindeki inciyle ne kadar oynayabilirsin?
İncinin içinde de karanlık varsa eğer?
Götürür müsün onu aydınlığa?
Ya aydınlık da karanlığın bir parçasıysa!
Gider misin aydınlığa?

Ne zaman düşünsem onsuz ışığı,
bana öyle bir şey göreceksin ki diyor Allah;
karanlıkta,
aydınlıkta,
incide ve dışında,
yetecek sana onun gözleri,
aydınlıkta da karanlıkta da...

Yaşamayacaksın

Tüylerin diken diken olmuyorsa bazen
bir nedenden,
yaşamayacaksın...

Gözlerin benzetmiyorsa bir şeyleri bir şeylere,
duyar gibi olmuyorsan bir şeyler bir yerlerde,
yaşamayacaksın...

Aynıysan ölenlerle, doğanlarla olacaksan aynı,
gülümsetmeyeceksen kimseyi,
yaşamayacaksın...

Gerek yok çünkü...

Batak

Bilmiyorum hiç dünya çamuruna battınızmı iyice ama
bir gün
yani bugün
öyle batmıştım ki
Ve en sevdiğim şarkının bitmesine öyle bir 4 dakika vardı
Son nefeslerini verirken kelimeler,
Şiirimin çırpınışı bana kendimi hatırlatıyordu.
Bu sefer gerçekten iyice batmıştım.
Öyle değişti ki hayatım 4 senede
Bu 4 dakikada öyle yoğunlaştı ki kelimeler
dilimde, gözlerimde ve tam içimde.
Ölmenin ne olduğunu bilsem en iyi çözümdü belki de.
Lütfen bana yardım edin, son şarkım bitmek üzere.

Gece Sızıları

Gece uyumayanlar bilir,
onlar bazen,
en siyahından derin sızıları aydınlığa (açığa) çıkarır.
Çok lazımmış gibi...

Ayrılık Kokusu

Kitap'tan başını kaldırma ufaklık, dünya kötü bir yer..
Her yer ayrılık kokuyor,
ve bunu hiçbir zaman unutma,
en kalıcı ayrılık kokusunu en sevdiklerin sıkar...

Cennet ve Cehennem

Sevdiğinin;

Her tebessümü cenneti sevme gerekçen,
her gözyaşı ise cehenneme kelepçen...

Yağmur, Çay ve Şiir

Bize bir tek Aşkı öğretti Allah...
Teknolojik bir talihsizlik yaşadık ardından,
kendimizi ihtiyaç duymadığımız bilgileri sayarların
arasında bulduk. Hiç âşık olamadık mesela, biz sade özenc

Bir yerden sonra namaz ezan kesmez sufiyi, boğazına bir
düğüm yükselir ve semaya başlar. Bizim semada başımız
döndü bir tek. Ne düğüm bildik biz, ne dönmek...
Yeri geldi gözyaşımızı unuttuk.

5 vakti takip etmek yerine, düzene karşı duruşumuzu açıkl
ihtiyacı duyduk. Kaliteli bir ileti bulup sanalda anlatmaktı
kendimizi tek derdimiz.

Her gün bir yerlerden göçtük, yerimizi bilmeden.
Elde ettiklerimiz, kaybettiklerimizin bedeliydi sadece.

Bizim hiç ölesimiz bile gelmedi ya da ağlayasımız.
Ağlayan da ölen de beden oldu hep. Ruhun varlığına bile
inandıramadık kendimizi.

Ancak dedikodularla vakit geçirebildik bu hayatta,
Oysa ki her nefese bir gözyaşı borcumuz vardı secdede.

Yolculuk, olduğumuz yerden bulunduğumuz yere..
Kelimelerde kaldı hep. Hiç bir şeyi hak etmedik biz, velil
cenneti yaşarken, biz 7 milyar kişilik bir tabutu döndürdi
binlerce yıl. Halden çıktık, çok karıştırdık...

Halbuki herşey sadece birkaç kelimeydi: Yağmur, Çay ve
Cennet için tefekkür, tefekkür için de bunlar yeterdi.

Adam Olmak

Tek sayfalık adam olmaktan vazgeçmeden,
Tek sayfada,
Tek okuyuşta biten sevdalara sitem etmeyeceksin...

Uyaksız, oturaksız yolsuz yordamsız bi adamken,
Tek bir güzelin,
Ömür boyu senin şiirini okumasını beklemeyeceksin...

Kitap olacaksın,
Aynı masallara yazacaksın kendini sevdiğinle,
her satırda el ele..
Her daim önsözdeki gibi yeminler yürekten,
sözler yanık, demli gönülden...

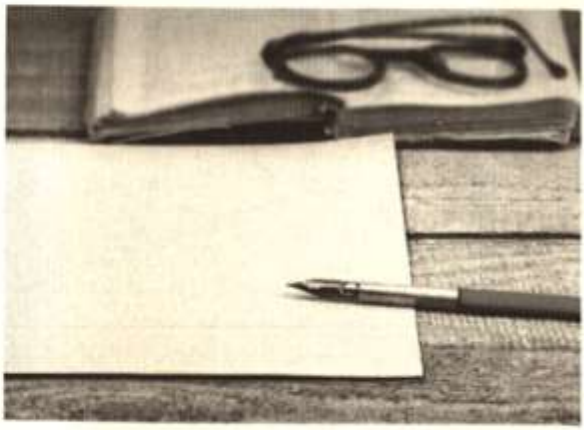

Seçim

Yağmur yağmadığında da sırılsıklam olabilirmişsin,
ya da yıldızlar sadece gökyüzünde olmazmış.
Çok şey öğrendim ben bu hayattan, çocuk.

...ve bir meleğin elini tuttuğumda anladım,
kimi seveceğini seçemiyormuş insan...

Çıplak Ayaklar

Bizim eğlencemiz de bu işte,
yağmur yağacak,
çıplak ayaklar,
sataşıp duracağız toprağa...

Karar

Bir karar verdim ben,
Hani öldüğünden beri görmediğin baban, sana yaklaşırken
kucağına atlamanın kesinliğinde,
Ya da annenin kokusunu özlemen gibi,
Tevhidcilerdensen, cennet kadar kesin bir karar.
Bu sefer diğerlerinden farklı yani...

Hani bir düğüm vardır ya, hayatında bir iki kez gelir boğa
Zaman, mekan, olaydan bağımsız öyle bir ağlarsın ki gözy
bile ağlamaktan akamaz ya,
İşte bu düğümün ağırlığında bir karar belki de bu...

Hani küçük bir çocuksundur,
Koşa koşa dedenin elinden tutar onu bahçede gördüğün
karınca yuvasına götürürsün,
Bütün evren bütün dünya senin için o karınca yuvasıdır y
artık,
İşte o kadar samimi ve ciddi bir karar...

Bir karar verdim ben,
Hem de öyle çocukça değil,
Yaşlı, kırış kırış, olacaklardan emin
ve ölmeye kararlı bir adam gibi...

Sürme

Sevdiğinin boğazında düğüm varken,
hiçbir kız gözlerine çektiği sürmenin hesabını veremez...

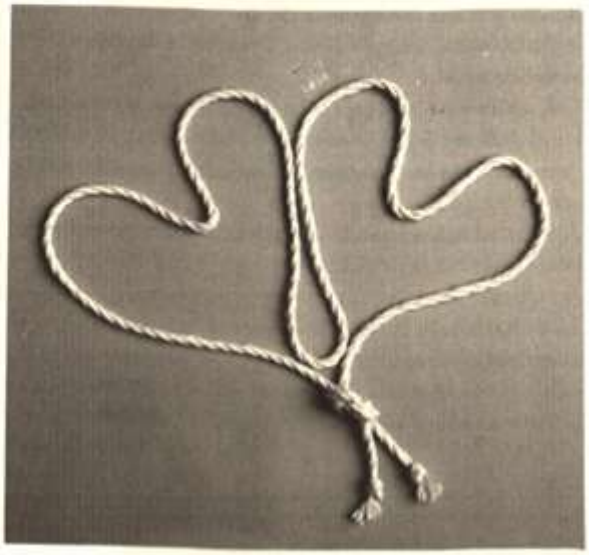

365 gün kuru gözyaşları

Bu yıl da alışamamakla geçti hayata.
Ne zaman bir eğlenceye versem kendimi, düğüm kendisin
hatırlattı yine boğazımda.
Hep bir sarhoşluk, hep bir uykuda olma hali
İnsanlar boş zamanlarında 'inanç var mıdır'ı tartışırken,
ben sadece inanıyordum...

Birkaç insanın işine yaramak için daha çok çalıştım bu yıl
Yedi milyon evin olduğu ülkemde,
'acaba bir evim olur mu' hayalleriyle yetmiş sene geçiren
insanlarla takıldım.
Çok param oldu, ama para hayal kurduramamaya devam
bu yıl da bana.
Aslında 'O'nun kızmayacağını bilsem yaşadığım hayatı in
edesim bile geldi,
Açmazın en kitlenmiş dişlisi gibiydim, hem tam ortasınd
hem de yabancı gibi sanki...

İçinde bulunduğu durumu umut eder mi insan? Su içerk
susayabilir misin mesela?
Ağlarken bile ağlayasım geldi bu yıl.
Saçlarım azaldıkça, gözyaşlarımın büyüdüğünü fark ettim

Güzel şeyler de oldu aslında,
daha bir hakkını vererek ağladım bu yıl, öncekilere göre.
Güzel şarkılar dinledim mesela güneş batarken tam, en k
zısından...

İlk defa bu yıl, güneşin batışını doğuşundan daha çok sevdim,
ölümü sever gibi yani,
Annem 'yaşlandığın içindir oğlum' dedi,
Şeb-i Arûz u anlatamadım kimseye,
içten içe yanarak tam dibinde olmama rağmen...

Devam etsem hiç bitirmeyeceğim yazılar yazdım, istemesem
de bitecek bu yılda.
İnsanlar yılın son günü bile muhakemeyi satarken eğlenceye,
365 gün nefessiz soludum bir şey yapamadan bilmenin verdiği
o acıyı.

Evet tam 365 gün beklediler kutlamak için yılı ayakta,
Alnımınsa secdeye gidesi geldi, yelkovanın her turunda.

Seni çıkartsam ne kalırdı bu yıldan bilmiyorum,
'Sens*zl*k' diyesim geliyor ama, yazacak kadar bile cesaret yok
bende...

Yollar hep kısa geldi bu yıl bana.
Gözlerimi kısarak yürürüm ben,
ellerim ceplerimde,
kollarım vücuduma yapışık,
başım biraz eğik
ve hızlı adımlarla,
Yürürken en güzel bu şekilde kurutabilirsiniz gözyaşlarınızı
çünkü.

Bazen

Bazen,
gölgen bile peşinden gelmese, yürümek lazım gelir...

Tevbe

Bense bir Özdemir Asaf şiiri,
henüz boğazdaki düğümden kurtulup dile düşmemiş.
Unutmaktan ziyade bundandır sükûtum,
isyana tevbe ettik,
henüz gönüle düşecek sevda bize gelmemiş...

"Doğru yolu arayanları,
saadete ulaştıran yollara kavuştururuz."
Ankebut Süresi, 69

Kanat

Bazen kendine söz verirsin,
kanatlarım çıksın güneşe gideceğim,
yanacağım dersin.

Sonra kanatların çıkar,
bu sefer de toprak kokusunu özlemeye başlarsın.
İnsan hep özler ve ister.

Bazen de sevmeyi özler insan, sevmek gelse dersin.
Sevmek başkadır gerçekten geldiyse sana,
Ne kanat bırakır ne toprak,
ne de sen.
Yanarsın yâre karışır küllerin,
bir tek Aşk kalır...

Sadi Şirazi: aşka uçma kanatların yanar.
Hz. Mevlana: aşka uçmadıktan sonra kanatlar neye yarar?
Yunus Emre: aşka vardıktan sonra kanadı kim arar?

09:00 - 17:00

Düşünmeniz istenmiyor,
istediklerini yapın,
kravatınızı biraz daha sıkın!

Şuursuz sevinçlerinden
hayırlıdır,
şuurlandıran hüznümüz.

Yakamoz

Gecenin en siyahında gelir yakamozun en güzeli...

Gecenin en siyahında bir çift göz bakar,
öyle bir bakar,
bildiğin her şeyin ölüm günü gelmiştir artık,
Hakk'a gitmek için bir kapı açılır,
kalkmaya başlar mana perdeleri,

Sevdiğin bakıyor karanlığın içinden,
denizin üzerindeki yakamoz misali...

Kilim ve Amca

Bir kilim yap amca,
gülümserken torunlarına,
ölümü hatırlatacak kırışıklıklarıyla üzerinde
Bir kilim yap bana.
Renkleri toprağı hatırlatsın, ama kırmızıyla arada bi coş
Aşk olsun onun adı da, olur da bir gün düşersem içine.

Gözlerinin kenarları kırışmıyorsa yaparken, bir dur,
gülümsemekten kırışana kadar yüzün
kaderini bağlama ipliklerin
hakkını ver yani...
ve dokurken kilimi,
her üstle bir aşk başlat, her altla da bir ölüm...

Saati ihmal etme duvardaki,
Ölüm yakın malum.

Çok da sıkma sen, içinden geldiği gibi bi kilim yap ban
Eğer olursa hatam kes gitsin amca,
Yaşayacağıma kör topal ömür boyu, kes cezamı hemen.
Ama sakın şu arkadakiler gibi köşeye kaldırma
Bilirsin yapamam yalnız.

Nasıl istersen öyle yap amca,
Amaç değil midir zaten hizmet yaradana,
Ederiyse de ayakların altı...

Son bir dileğim olacaksa senden amca,
bana emanet et gözyaşını ve
Bir kere ağla Allah için...

Sevmek belki bir gün okur diye şair olmaktır...

Yazıyor

Dunmatik nesil bilmez.
Eden 'yazıyor yazıyorrrr' diye bağıran çocuklar vardı,
Berine geldikleri büyük paralı abilerinin yanında,
Sıkmış sokaklarda 'Kral Çıplak' diye bağırırlardı...
İşsevda, o çocuğun gözlerindeydi...

Bin köy yolunun kenarına
Oklı Yaşar'dan aşırdığımız erik çekirdeklerini gömmüştüm,
Sde orada ağaç olursa Sen beni sevecektin..
Ç şey değişti sonra,
Hat hep tek seçenekli sorular sordu bana,
Bindigo napardı ?
Bekâğıt, izin bile almadan çıktım sınavdan...
Sora öğrendim ki,
bediye oy almak için
çiçerit çekmiş bizim sevdamızın üzerine...

Ya anlayacağınız
ne sevdi beni
nei erik aşırabildi bizim köy çocukları,
Sükokan ellerimizle ektiğimiz
o nut tohumlarından...

İşteböyledir sevdalar,
Kili çıkar sokaklarda satar,
Kili çıkamaz sükûtunda saklar...

Hayat Gitmektedir Bazen

Şimdi ben gidersem eğer, denizlerden sorun bir tek,
O dalgalardır, ben öldüysem eğer öldüren.

Ben eğer gidersem bir gün, böyle kırmızımsı topraksı sarınıp,
Bir tek denizin hatırlattığı içindir,
Her nefesime karşılık bir dalgası vardı,
Her kalp atışıma karşılık da bir martısı…

Kime baksam kalmak koktu bu dünyada,
Bi düzen bi yerleşiklik bi kategorize olmuşluk.
Yanlış hayatları doğru yaşamaya çalışmaktan vazgeçin,
Dalgalar dışında herkes kalıyor burada.

Oysa ben en çok deniz gibiydim,
Her yerde ve tek bir şey için.
Trabzon'da da aynı dalga sesi, Japonya'da da
Benim derdim mekandan çok zikirdi.
Belki bundandır, bir tek deniz anladı beni.

Ctmem lazım, böyle kırmızımsı topraksı sarınıp
Aakların davası değil artık bu,
Zten bu gidişi hangi ayaklar taşır ki,
B yürek bile 27 sene düşünmüşken..

Bn ancak denizlerin ilk dalgası olabilirmişim
B gün seversem eğer, işte o ilk dalga gibi severim ancak.

Enizler özgürdür, aynı gitmeler gibi.
Cıun zikri özgürlükten gelir, karada ses bulur.
Bzim mizacımız özgürlük kokuyorsa eğer,
B kırmızımsı topraksı sarınıp gidiş 'Hak'tandır'

Çnkü 'Hayat, gitmektedir bazen...'

Ahiret

Nasıl dünyanın atmosferine dâhil oldu yürekler. Döne döne unutulmaya başladı ahiret. Dünyayı çoğalmak olarak görmek başlı başına eksilmekti. Dilimize dolanan ama idrakini bir türlü kavrayamadığımız şu sözler yok mu 'dünya fani' 'dünya yalan'. Bunu biliyoruz. Ölüm var! (Muhakkak)

Oyalanıyoruz hâlâ yalanların, aldatmaların, haramların, doyumsuzlukların çevresinde. Bir heves uğruna heba olan ömür gerçeği. Ne çok şey biliyoruzdur aslında. Nesil bilginin yağmur olup yağdığı aşikâr bir dönem. Üstü sulak arazi gibi görünüp içten kuruyan çölleşen toprak gibi. Islanmayı bile bilmiyoruz. Rahmeti dışında değil içinde yağmura açmalısın ki yüreğinin uyduğunu dil kelam etsin. Yoksa dilin yalanından yürek kararmasın. Ne çok sevmeler sevilmeler. Yüreğine değmeden uçuşun aşk sözcükleri. Kelamlarında hakkını verebilmek gerek. Yüreğine Allah dokunsun ki, O'nun rahmeti tecelli olsun ki, sözün öze karışsın. Gözler manada eksik kalınca, söylenenler kuru harf yığınları aslında... Örneklerin en güzeli Efendimiz (sav).

Tabi ki O'nun gibi olamayız ama ayağına toz olacak kadar benzesek ya. Lafın geleceği noktayı nura yazacak olursak, Hz. Hatice için gönlümün rızkı dendiği rivayet edilir. Kalbe rızk görmek sevgiyi. İncitmeden aldatmadan sevmek... Dünya işlerinin, yeni dünya cehaletinin oyuncağı yapmamak sevgileri.

Kaç kere yağmurlara saldım kendimi saatlerce ıslandım bilmiyorum. Her damlayı duama katıp yağdırmak istercesine koştuğumu. Sevgimi kalbime hayır kılsın diye, ıslanmanın hakkına talip olduğumu. Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla niyetlenip çıktım bu sevda yağmurlarına. Yüreğime değmeyen her kelamdan O'na sığınırım....

Yağmur

Vaktin karanlığa,
karanlığın özleme,
özlemin yağmura karıştığı vakit...

Yürüyorum sadece,
Sanki tüm sokaklar sana çıkacakmış gibi...

Ve yine yağmur var!
Ellerimi açıyorum öylece...
Sanki damlalara karışıp gelecekmişsin gibi...

Çay Bardağı

Avucumuzda tek çay bardağı,
dudağının değdiği yer ruhumun şifası...

Bir gün Alemlerin Efendisinin Aişe validemizden bir bardak su istediği gibi. Validemiz Aişe suyu getirince "Önce sen iç ya Aişe," der. Hz. Aişe suyu içer. Efendimiz bardağı alır ve suyu bardağın validemizin içtiği kenarından içer.

Su gül olmuştur o an, bardak gül, dudak gül.
Aşk kördüğüm...

Sevdamızın; Hz. Efendimizin Hz. Aişe'ye olan gönül muhabbetinden az da olsa dem bulması duasıyla...

Bi' Kelebek

Bi rüya gördüm,
Kanlık bir odanın içinde 7 kırmızı kelebek.
Yda 7 kırmızı kelebek bir rüya gördü,
Kanlık bir odanın içinde ben.

Crdüğüm şeyler miydi rüyam?
Ysa gördüklerimin mi rüyasıydım ben ?
Çk vakit kaybettim çıkışı aradım yoktu.
Bit birkaç gözyaşı katıldı aramıza sonra,
Zırmızı kelebek, ben ve basit birkaç damla gözyaşı.

Kebekler ölüyordu ve daha da kararıyordu oda
h azalan nefeste..

Bmek değil, görmektir dedim,
gmek değil, yok olmaktır dediler.
Acak Aşk varsa varsındır dedim,
Ş varsan Aşk yoktur,
A varsa Sen kalmazsın dediler.

Şular artıyordu ve daha da kararıyordu oda.
Hr gelen cevapta...

Barıda dedim,
Yk dediler,
Vlığım ispatıdır dedim,
Ysun ki dediler,
Nsıl? dedim,
Bel Hak dediler..

Biyorum bir gün aşka çok yaklaşacağım,
Bk ihtiyacım olan şey sen olacaksın,
Bnde ölmeyi beklerken son kelebek...

Yalnız Adamın Takıntısı

Öyle evini falan sevme, pek eşya da alma yani içine, olabildiğince boş olsun. Hareket iz bırakır, iz bağlılıktır. Ama küsme de aynı zamanda evine, reklamın kötüsü olur. Hücresi olmayan hiçbir şeye bağlanma, hücresi olanları ise sev. İnsanlar hücrelerin ruhları olduğuna inanır, sen de inan. Bir üstgeçitten geçerken, nasıl üstte olduğun aklına geliyorsa, her gördüğün insanda da Allah aklına gelsin. Neden sorusunu sor hep. Neden 'neden sorusunu soruyorum hep'e bile gelsin sıra bir gün. İnsan olmak nedir peki?

(Çok okuman gereken kısa bir not): Burada yazılanlar denizlerde yaşar, yüzme biliyorsan hiç başlama okumaya!

Zamansız yaşadığını hissettin mi? Mesela Amerika'yı görmeden Amerika'nın varlığına inandığın kadar Allah'ı görmeyip, O'nun varlığına inanabiliyor musun? Yoksa gördün mü? İnanmak yaratılışın en merkezindedir, aşk sende olmasaydı olmazdın sen de. Paraya tapmadığını paraya tapan birine nasıl ispatlarsın? Nesin sen sorusuna cevap bulamadan ölmeye niyetin var mı? Gerçekten öleceksen ispatlayabilir misin bunu, bugün yaptıklarınla? Bugün ölmek için ne yaptın mesela?

Tnam ssiz kal ve bir şeyler bilmediğini kabul et. Eğer hakkı vermiyorsan, ben Allah'a inanıyorum deme lütfen, kötü örnek alır çocuklar. Sen bir şey yapamazsın zaten, yeteri kadar hız edersen bir şeyler sana yapılmak üzere gelir. Dersin bu için buna çalış. Ya da hiçbir şey bildiğini kabul et. Tasavvuf irfana kalabalıkta yalnız kalmayı öğretir. Sessizlik düşünmeni sağlar. Düşünerek bulamazsın ama bulanlar hep düşünenlerdir. Bilinçaltına dönersin, Allah'a inanmak sana gelir.

Bilmiyorum, bu konuda sana tavsiye veremem ama, taşınabilirsin mesela. İşini bırakıp gücün yanında taşınabilirsin. Dedikodu yapmayı bırakmaktan başla mesela. İnsanlarla konuşmayı kes artık ki, evrenin ne anlattığını duyabil. Allah'ın halkla muhabbeti olmaz!

Ve hatırla lütfen. Tüm evren döner. Sabitlik özdedir, hareket ötesi bulmaya, kavuşmaya gider, o da tektir. Tüm evren döner! Aşkı bilen her şey döner. Aşkı bilmesen de dön, belki bilmek sana gelir. Dünya, ay, güneş, ve sistemi, samanyolu, üstü ve ötesi, görsek beriye, atomlar içindekiler sürekli döner. Evren durmaya yeri değildir. Evren dönme yeridir. Allah için dön, dönersen belki, Aşk sana gelir. Dön, Sema et. Hu!

Sırılsıklam

Bazen yağmur yağmadan seversin,
bazen yamur yağarken bile sevemezsin...

Bazen bir tek o gelir,
bir bakmışsın sırılsıklamsın...

Hayatta Bir Kere Mezar Kazmalı İnsan

Hayatta bir kere mezar kazmalı insan,
Hem de cenazeye yakın, aceleyle, ter içinde.
Kıbleye doğru uzanıp öngörmeli de
Oğlunun gözyaşlarının nereye savrulacağını...

Biraz da düşünmeli, kazarken açık havada
Havasız toprakla hapsolacak olan bedenini.
Güpegündüz karanlığı tatmalı insan,
Güneşli bir havada, soğuk karanlığı,
Oğlunun bayram ziyaretlerinde
üzerindeki çiçekleri suladığını hayal ederken...

Sabancı için bile kazılmışken bir tane
Ne olursan ol bi mezar kazmalısın yani,
Tabutun içindeki boy hep aynı.
Tefekkürcüleri bilemem ama,
Toprağın içindeki ten de hep aynı.

En acısı bu olacak belki ama,
O soğuk, kurtlu ve karanlık toprakta,
İstemese de bir kere ağlamalı,
Tam dua okurken OĞLU başında...

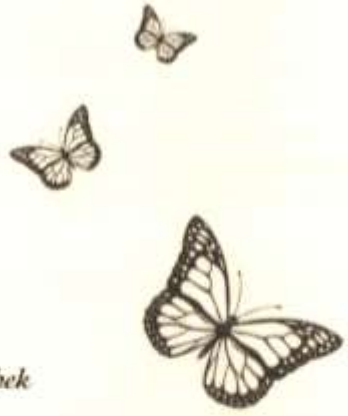

Kelebek

Bazen gül bahçelerinde bulamazsın,
bazen de koca şehrin ortasında konar omzuna,
bütün ömrü sol yanına razı kelebek.

Onun için dilden eksik etmemek gerek,
seveceksek eğer tevbe tevbe sevmek gerek,
sevdiğinin gözlerine benzeyen neresi varsa artık...

Üçüncü bir yer

86'da doğdun diyor babam,
ama bir türlü anlayamadım bu tarihin sebebini,
27 yıldır bu hayata alışamadığımdan belki.
Hep yabancı kaldım yapılanları anlamaya.
Bazen nefesim yetmedi,
bazen aklım...

Efendimiz (sav) bile gölgelik dediği hayatta
rehavete kapılıp, alışmak niyeydi ki zaten...

27 yıldır alışamadım bu hayata,
'ya içindesindir çemberin ya da dışında'
işte bir de üçüncü bir yer var, inanın buna!

Eyvallah

Ellerinden aldığım çay batırırdı güneşi akşamları,
böyle bi kıpkırmızı bi besmele bi dua gibi sanki...

Yar, demlendik bi kere hasretinle,
artık gelsen de Eyvallah,
gelmesen de...

Babama dair...

Ba'Ba kokusu

Ara ne olursa olsun en çok babanın kokusunu özleyebilirsin!

Erçok işte... Daha anne karnındayken başlar varlığından öte boyazılış, bu koku...

...ıkluğunu hissettiğimdeki korkulu özlem!

İlkadımlarını atarken, koca bir kahraman elinden tutup düştüğünde kaldırır ya, bilirsin ömrü boyunca da hep kaldıracaktı me zaman düşsen...

Te başına yüreğinde koca bir devlettir, varlığı hep payidar oln...

işte; Ba'Ba iki heceli dev kelime...

...ıer söylediğim de dudaklarımdan kalbime tarifini vermediğia bir yakıcı bir özlem, gözlerime vuruyor!

İlk üç kelime titrekçe düşüyor dilimden:
- ba'Ba... ko-ku-nu öz-le-dim!

Babama Mektup

14 Şubat 2007. Doğum günümden dört gün sonra.

-Ne diyorsun lan sen? 54 yaşında dev gibi adam niye ölsün?
Tamam, hastaydı da, hastane niye var, iyileşecekti...

Akciğer kanseriymiş babam.
Benden saklamışlar hastalığını.
Çok sigara içerdi. Doktor defalarca demişti bırakacaksın diye.
Ama gerçek miydi bunlar? Sigara öldürür falan...
Haberlerde oluyordu böyle şeyler,
ölenleri de kimse tanımazdı zaten.

Babamla Bakırköy'de türkü barlara giderdik.
Benden daha yakışıklıydı babam
ama kızlar gene bana bakardı tabi.
Galata'da balık bile tuttuk babamla.
Bir keresinde piknikteyken Vosvos'unu ağaca çarpmıştım,
"Aferin lan, öğreneceksin şoförlüğü," demişti.

Cennete gittiğini öğrendiğim an gözlerim buğulandı,
Boğazıma bir şey yükseldi, böyle top gibi bir şey.
Kaldı orda.
Düğüm dedikleri oymuş, orda öğrendim.

Hayatımdaki en önemli şeyi beceremedim,
babamı yaşatamadım.
Babamı sigaradan kurtaramadım.
Ama yemin ederim bilmiyordum...

Babamdan sonra hayatın ne olduğunu öğrendim:
Trabzonspor, bilgisayar, dersler, arkadaşlar
ve zamın ne demek olduğunu öğrendim.
Artık hayattaki tek amacım, daha çok çalışmak,
daha çok kazanmak, daha çok iyilik yapmak ve babamın
yazına,
Cennete gitmek...

Şerefim, namusum üzerine yemin ederim ki baba,
sana kavuşana kadar durmayacağım!
Dünyada kaç tane baba varsa hepsine gidip söyleyeceğim:
"Bahasız olmuyor, çocuklarınızı bırakmayın."

Hiç durmadan çalışan, gözleri hâlâ buğulu,
boğazı hâlâ düğümlü oğlun...

"14şubat.ikibinler"

"Yukarıdaki kodu telefonunuzla okutarak şiirin seslendirmesini dinleyebilirsiniz"

Bugün Bayrammış Baba

Bugün bayrammış baba,
ellerimden anladım...

Mezarında,
belki ellerimi tutar diye toprağa soktuğum ellerimin,
cam kesikleriyle dolmasından anlıyorum ben
bayramın geldiğini...

Bu eller hiç boş durmaz zaten,
yaralar tam iyileşti derken,
yine bir bayram ya da babalar günü girer araya...

Bayram namazından sonra
abdesti böyle bozarım yıllardır,
eğer yeterince gözyaşınız varsa,
cam kesiği insanın canını yakmazmış...

15 yaşındayken en büyük hayalim doktor olmaktı,
babasına faydası olamamış adamın başkasına mı olacak?
onu da bıraktık...
Hayal üniversitesinden mezun,
cam kesikleri üzerine doktorasını yapmış bi abdal...

İsyanla, sevginin arasındaki o ince ipin üstünde cambaz oldum,
evet, en büyük yeteneğim bu, hayal kurmak..

Bnim bayram harçlığım olmadı hiç,
hliyem de...
Vten baba olmayınca tat vermiyor bunlar.

Bnim için bayramın en güzel yanı
1;ünü öğleden önce kısa bir uykudur.

Ckoca adam gelir,
byramlaşırız,
vbana şöyle der:

"Bugün bayrammış oğlum, ellerinden anladım..."

Münacat...

Ninacat

Idi yaşam,
sar taşımın tos toprak oluşunun 10 yıl gerisi,
geler herkesinkiyle aynı karanlıktaydı,
hurlu uyumalarımız vardı yar kokusuyla...
Em sesine dokunacak kadar,
elrimiz aynı duayı etsek birbirine değecek kadar yakındı...
Öle güzeldin işte,
Ce baksam sabah olur ,
sah baksam güneş doğardı...

Idi yaşam,
ak izini ayak izine denk getirmeyi lütuf sayardım,
Sı hafızdın, aşkı en çok sen hak ediyordun,
kı sevdiğinin sözlerini noktası virgülüne ezberinde tutardı ki
seden başka...
Hr okuyuşunda dudaklarını rehber sayardım ömrüme
seda esintisiydi kaldırımlardaki her renk,
kime çıkarımlar yapardım her ezanda,
iş sela derdim,
iş alınlar aynı anda secdede,
v mıydı ötesi birlikteliğin.
Zen sevda bu değil miydi?
sedaya dâhil değil miydi dualarda buluşmak...

18'di yaşım,
gözlerimin kalıcı ıslaklığa kavuştuğu yıllar,
sabahları soğuk sulardan korkmamaya sen inandırmıştın beni,
yüzündeki berraklığın sebebiydi tan yeri.
Rabbimin elinden tutardım seni düşündükçe,
sanki doğduğumda kulağıma elif demişti melekler,
yazgım elime verilmişti,
sadece üzerinden geçiyordum sanki her şiirimde,
yani bir delikanlı maksadının ötesindeydi seni sevmek.
Hürriyet sevdiğine dokunabilmek miydi?
Yoksa belki bir gün okur diye şair olmak mı?

18'di yaşım,
tek yanlışın bütün bir ömrü götürebileceğini öğretmemişti babam,
hangi denize taka olacağını seçmen gerekiyormuş,
kalabalık bir sürgün yeri ya da bir martı aklı,
içimden hiç ihanet geçmedi Rabb'e,
gökkubbede kanat çırpıp helalleşmek istedim,
Eyvallah dedim gelene de gidene de.
Bilseydim hangi kitapta olduğunu okuyacaktım hepsini,
bilseydim hangi duada olduğunu
zincirlerdim kendimi amin olurdum her yetimin dilinde,
teyzelere ezberletirdim duamı, üfletirdim sensiz sol yanıma...

18'di yaşım,
haitaya bakamadığım korkaklıkta bir gençlik yaşadım.
Her besmeleden sonra mürekkebi yitik
ihiyarlıyordu kalemim...
Geceler hep bir ton karanlık, şarkılar bir ton hüzün,
sensiz yaşamak suçu üzerimde,
nées alsam da hep bir yarım eksik...
Alım benden uzak bir köşede,
yüreğim, inanmışlığım sana olan yolum
çölde su veriyor helal sevdalara,
sevin diyor gençlere,
besmeleden sonra samimi bir tevekkül ile.

18'di yaşım,
yani miladı ömrümün.
Dünya keyfinin bir kenara atılışı,
yarin elinden zehir öyle tatlıymış.
Elif'in yüreğinde demlenen aşk şerbetini
ilmek bir tebessümle öyle tatlıymış.
Neğer Elif sevda imiş, sevda da Elif,
Hakka gitmek için bir imtihan lazım imiş,
Elif bu yolda başıma gelen en güzel şey,
Elif gibi sevmek de Rabb'i sevmekmiş.
Rabb'e yürümek için de bir sevdayı sebep etmekmiş...

Elif gibi Sevmek 2

çok yakında...